

กรมกิจการเด็กและเยาวชน
กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

รายงานผลการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ งานสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 16 ประจำปี 2567

*“ การเพิ่มคุณภาพและผลิตภาพของเด็กและเยาวชน :
เด็กน้อย แต่เปี่ยมด้วยคุณภาพ ”*

จัดทำโดย
คณะอนุกรรมการจัดสมัชชา
การพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ

คำนำ

พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. 2550 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 มาตรา 11 (4) กำหนดให้มีการจัดสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติขึ้น เพื่อวิเคราะห์สถานการณ์ด้านเด็กและเยาวชน ทบทวนกลไกและกระบวนการการทำงาน และพัฒนาองค์ความรู้ ทักษะ และทัศนคติในการพัฒนาเด็กและเยาวชนของประเทศ ซึ่งสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 16 ประจำปี 2567 จัดขึ้นภายใต้หัวข้อ “การเพิ่มคุณภาพและผลิตภาพของเด็กและเยาวชน : เด็กน้อย แต่เปี่ยมด้วยคุณภาพ” โดยเป็นการบูรณาการความร่วมมือจากภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม ภาคการศึกษาและภาควิชาการ รวมถึงแกนนำเด็กและเยาวชน จัดโดย คณะอนุกรรมการจัดสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติและกรมกิจการเด็กและเยาวชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ทั้งนี้ มีการจัดสมัชชาใน 2 ระดับ ทั้งในระดับภาคและระดับชาติ โดยในระดับภาค จัดขึ้นเมื่อวันพุธที่ 24 กรกฎาคม 2567 ผ่านระบบการประชุมออนไลน์ (Zoom Cloud Meeting) มีผู้เข้าร่วมงานสมัชชาฯ จำนวน 350 คน และระดับชาติ จัดขึ้นเมื่อวันพุธที่ 4 กันยายน 2567 ณ โรงแรม ทีเค. พาเลซ แอนด์ คอนเวนชัน เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร มีผู้เข้าร่วมงานสมัชชาฯ จำนวน 192 คน ซึ่งดำเนินการไปด้วยความเรียบร้อย นอกจากนี้ ได้มีการเปิดโอกาสให้ร่วมแสดงความคิดเห็น แลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวสถานการณ์กลไก และการทำงานด้านเด็กและเยาวชน รวมถึงร่วมกันกำหนดข้อมติสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 16 ประจำปี 2567 ภายใต้ 5 ประเด็นหลัก สำหรับนำเสนอต่อ คณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (กดยช.) เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปดำเนินการขับเคลื่อนอย่างเป็นรูปธรรมที่มุ่งเน้นการพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีคุณภาพต่อไป

รายงานผลการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการงานสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 16 ประจำปี 2567 ฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อสรุปผลการดำเนินงาน กระบวนการและกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง เพื่อการศึกษาและใช้ประโยชน์ต่อไป

ท้ายนี้ คณะอนุกรรมการจัดสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติและกรมกิจการเด็กและเยาวชน ขอขอบคุณผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทุกท่านที่ได้ร่วมกันทำงาน และเสียสละทุ่มเทกำลังความสามารถในการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการงานสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 16 ประจำปี 2567 ตลอดจนขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิ วิทยากร ภาคีเครือข่ายจากทุกภาคส่วน ในการร่วมกันพิจารณาและเสนอแนะ จนนำมาสู่ข้อมติสมัชชาฯ ในปี 2567 สำหรับนำไปขับเคลื่อนสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมต่อไป

การปาฐกถาพิเศษ

หัวข้อ “การเพิ่มคุณภาพและผลิตภาพ ของเด็กและเยาวชน : เด็กน้อย แต่เปี่ยมด้วยคุณภาพ”

เนื่องจากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ตัดภารกิจสำคัญ จึงมอบหมายให้กระผมมาเป็นประธานในพิธีเปิดการประชุมเชิงปฏิบัติการงานสัมมนาพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 16 ประจำปี 2567 และกล่าวปาฐกถาพิเศษ ในหัวข้อ “การเพิ่มคุณภาพและผลิตภาพของเด็กและเยาวชน : เด็กน้อย แต่เปี่ยมด้วยคุณภาพ” ซึ่ง “เด็กน้อย” ในที่นี้ หมายถึง เด็กจำนวนน้อย เพื่อให้ทุกท่านเข้าใจในความท้าทายของเรา

กระผมมีความยินดีและเป็นเกียรติอย่างยิ่งที่ได้มาเป็นประธานในพิธีเปิดในวันนี้ และขอขอบคุณทุกท่าน รวมถึงทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ที่ได้ให้ความสำคัญต่อการร่วมกันพัฒนาเด็กและเยาวชนอย่างเต็มเสมอมา ปัจจุบันสถานการณ์เด็กและเยาวชนไทย นับว่ามีปัญหาและเผชิญกับข้อท้าทายจำนวนมากที่ต้องการการแก้ไข ทำให้ต้องมีการปรับทิศทางการทำงานให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ประกอบกับประเทศที่กำลังเผชิญกับสถานการณ์การเกิดที่ลดลงอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น การที่เด็กเกิดน้อยลงจึงจำเป็นต้องพัฒนาให้เด็กและเยาวชนได้รับสวัสดิการที่เหมาะสม มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีพัฒนาการสมวัย ได้รับการพัฒนาศักยภาพอย่างรอบด้าน รวมถึงมีทักษะที่จำเป็นในอนาคต ซึ่งเป็นเป้าหมายที่สำคัญต่อการพัฒนาเด็กและเยาวชนไทย

สถิติประชากรเด็กและเยาวชนในประเทศไทย ปัจจุบันมีจำนวนทั้งสิ้น 19,086,567 คน (สิบเก้าล้านแปดหมื่นหกพันห้าร้อยหกสิบเจ็ดคน) คิดเป็นร้อยละ 28.93 ของจำนวนประชากรทั้งหมด (ข้อมูล ณ วันที่ 31 กรกฎาคม 2567) ซึ่งมีแนวโน้มลดลงเรื่อย ๆ และจำนวนการเกิดที่ลดลงทุกปี ๆ ซึ่งลดลงเหลือประมาณปีละ 500,000 คน ประกอบกับประเทศไทยที่เข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างเต็มตัว ค่านิยมเกี่ยวกับการมีบุตร รวมถึงความหลากหลายทางเพศ ถือเป็นวิกฤตทางประชากรที่ส่งผลกระทบต่อพัฒนาประเทศอย่างมาก ทำให้โอกาสในการพัฒนาประเทศที่จะก้าวข้ามจากกับดักรายได้ปานกลางเป็นไปได้ยากขึ้น

ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา โดยเฉพาะช่วงภายหลังการแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 (COVID -19) เด็กและเยาวชนไทยต้องเผชิญกับปัญหาการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม อันเป็นผลมาจากปัจจัยต่าง ๆ รอบตัว อาทิ การใช้ความรุนแรงในครอบครัว การขาดการดูแลให้มีพัฒนาการที่สมวัย ความยากจน การขยายตัวของเมือง การพัฒนาด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ค่านิยมทางเพศ สภาพแวดล้อมทางสังคม ปัญหา ยาเสพติด บุหรี่ไฟฟ้า การตั้งครุภักในวัยรุ่น รวมถึงปัญหาภัยพิบัติที่สืบเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงทางสภาพภูมิอากาศ ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนส่งผลกระทบต่อพัฒนาเด็กและเยาวชนไทยเป็นอย่างมาก

การพัฒนาเด็กและเยาวชนของประเทศจำเป็นต้องได้รับการส่งเสริมและพัฒนาอย่างมีคุณภาพที่ทำให้เด็กมีคุณภาพ ในการเป็นผู้มีความรอบรู้ สามารถปรับตัวอย่างเท่าทันต่อสถานการณ์ความเปลี่ยนแปลง มีทักษะการดำเนินชีวิต มีการคิดอย่างเป็นเหตุเป็นผล รวมทั้งริเริ่มและมีส่วนร่วมในการลงมือทำในสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและส่วนรวม

ตามข้อเสนอเชิงนโยบายวิกฤตประชากร หรือมาตรการ 5 x 5 ฝ่าวิกฤตประชากร ที่กระทรวง พม. ได้นำเสนอต่อคณะรัฐมนตรีและได้รับความเห็นชอบแล้ว โดยข้อเสนอ 5 ข้อ และแต่ละข้อเสนอนั้นมีมาตรการข้อละ 5 มาตรการ ข้อเสนอ 5 ข้อนั้น ได้แก่ ข้อเสนอที่ 1 คือ การเสริมพลังวัยทำงาน : ตั้งตัวได้ สร้างและดูแลครอบครัวได้ และพร้อมที่จะสูงอายุอย่างมีคุณภาพในอนาคต อันนี้เป็นเรื่องของคนที่อยู่ในวัยทำงานที่ต้องดูแล ข้อเสนอที่ 2 คือ การเพิ่มคุณภาพและผลิตภาพของเด็กและเยาวชน : เด็กน้อย แต่เปี่ยมด้วยคุณภาพ ซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างยิ่ง เพราะสถานะที่คนทำงานลดลง ผู้สูงอายุมากขึ้น และแน่นอนคุณภาพของเด็กก็จะต้องสูงขึ้น ข้อเสนอที่ 3 คือ

โดย ศาสตราจารย์ ดร.นงก วงษ์ตระหง่าน
รองประธานคณะที่ปรึกษาติดตามและเร่งรัดการขับเคลื่อน
นโยบายรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคม
และความมั่นคงของมนุษย์

สร้างพลังผู้สูงอายุ ผ่อนหนักให้เป็นเบา พลิกวิกฤตทางประชากรให้เป็นโอกาส เรามีผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นทุกปี ทำอย่างไรจะให้ผู้สูงอายุไม่เป็นภาระ แต่เป็นสิ่งที่มีความประโยชน์ เป็นพลังทางเศรษฐกิจต่อการขับเคลื่อนประเทศ Active Ageing ของผู้สูงอายุจึงเป็นเรื่องใหญ่ และที่สำคัญคือการลดระยะเวลาของการเจ็บป่วยในช่วงสุดท้ายของชีวิตที่จะเป็นภาระต่อสวัสดิการของประเทศ ข้อเสนอที่ 4 คือ การเพิ่มโอกาสและสร้างเสริมคุณค่าของคนพิการ คนพิการ

ที่ผ่านมามีในอดีตมักจะถูกมองด้วยสายตาของการเป็นภาระของสังคม และคนพิการส่วนใหญ่จะมุ่งเน้นของการเรียกร้องการดูแลหรือสิทธิสวัสดิการเป็นหลัก เรื่องที่สำคัญคือจะอย่างไรให้คนพิการก้าวข้ามความพิการได้ ไม่ให้ความพิการเป็นอุปสรรคต่อการมีชีวิตและการทำงาน ให้สามารถลุกขึ้นยืน มีรายได้และสามารถดำเนินชีวิตด้วยตนเองได้ และสามารถอยู่ร่วมกับคนอื่นได้อย่างมีศักดิ์ศรี และข้อเสนอที่ 5 สร้างระบบนิเวศ (Eco-system) ที่เหมาะสมเพื่อพัฒนาความมั่นคงของครอบครัว ซึ่งครอบครัวถือเป็นสถาบันที่สำคัญที่สุดในสังคมไทยของเรา วันนี้ครอบครัวของเราอ่อนแอมากด้วยปัจจัยต่าง ๆ ทำอย่างไรที่เราจะคืนลูกหลานให้กับครอบครัวและทำอย่างไรจะทำให้ครอบครัวของเราเข้มแข็งและคืนความเข้มแข็งนี้ให้กับชุมชนของเราและสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างยั่งยืน สิ่งเหล่านี้ต้องการ Eco-system หรือการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อให้เกิดสิ่งเหล่านี้ และสิ่งเหล่านี้คือแนวคิดที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (นายวรวิทย์ ชีลาอาษา) ได้นำเสนอต่อคณะรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรีได้ให้ความเห็นชอบให้ส่วนราชการทั้งหมดดำเนินนโยบายในการปฏิบัติต่อไป

ทั้งนี้ ในข้อเสนอที่ 2 ซึ่งเกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนโดยตรง คือ “การเพิ่มคุณภาพและผลิตภาพของเด็กและเยาวชน : เด็กน้อย แต่เปี่ยมด้วยคุณภาพ” จะมุ่งเน้นการพัฒนาเด็กให้มีคุณภาพ ทั้งด้านสุขภาพ การศึกษา คุณธรรมและจิตใจ เพื่อให้รู้เท่าทันโลก เน้นให้เกิดและเติบโตอย่างมีคุณภาพ เป็นกำลังสำคัญของครอบครัวและประเทศชาติต่อไปในอนาคต

การพัฒนาเด็กและเยาวชนเพื่อเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่สำคัญของประเทศนั้น ต้องเริ่มตั้งแต่การดูแลเด็กตั้งแต่อยู่ในครรภ์มารดาจนถึงช่วงปฐมวัย ให้มีสุขภาพกายและจิตใจ รวมทั้งอารมณ์ที่แข็งแรง ให้เรียนรู้ที่จะเชื่อมั่นในตนเอง มีวินัย ใฝ่หาความรู้คนอื่นเป็น เป็นต้น เนื่องจากการพัฒนาคนในช่วงปฐมวัยจะส่งผลต่อพัฒนาการในช่วงวัยอื่น ๆ เพราะฉะนั้นการมีศูนย์เด็กเล็กที่ใกล้บ้าน มีมาตรฐาน สามารถจะรับเด็กที่มีอายุน้อยลง เช่น ตั้งแต่ 3 เดือน เป็นต้น วันนี้คำถามของคนรุ่นใหม่ที่จะตัดสินใจมีลูก คือ ภายหลังจากการลาคลอดจะเอาลูกไปฝากไว้กับใคร เมื่อก่อนนี้เราพูดถึงปู่ย่า ตายาย แต่วันนี้ปู่ย่า ตายาย ไม่ได้อยู่ในสภาวะที่จะดูแลได้อีกแล้ว เราจะทำอย่างไร

เมื่อเร็ว ๆ นี้ กรมกิจการเด็กและเยาวชน และ กดยช. ได้ไปศึกษาดูงานที่ประเทศญี่ปุ่น เราพบว่าประเทศญี่ปุ่นได้วางโครงสร้างพื้นฐานสถานเลี้ยงดูเด็กเล็กตั้งแต่แรกเกิดจนถึง 5 ขวบ กระจายไปทั่วทุกท้องถิ่นทั่วประเทศ ดังนั้นคนญี่ปุ่นจึงไม่เกิดคำถามว่าถ้ามีลูกแล้วจะเลี้ยงดูอย่างไร เนื่องจากมีโครงสร้างเหล่านี้รองรับเรียบร้อย ประเด็นที่สำคัญคือ การมีศูนย์เด็กเล็กใกล้บ้านเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง และกรมกิจการเด็กและเยาวชนได้ตั้งศูนย์เด็กเล็กต้นแบบขึ้นในกระทรวง โดยปรับปรุงพื้นที่ที่มีอยู่เดิมให้ทันสมัย ถูกต้องตามมาตรฐาน และขอเรียนว่าไม่ต่างจากศูนย์เด็กเล็กประเทศญี่ปุ่นเลย เพื่อดูแลข้าราชการของเรา ฉะนั้นข้าราชการวัยรุ่นของกระทรวง พม. ก็สามารถมีลูกได้แล้ว เพราะเรามีศูนย์เด็กเล็กที่จะรองรับ ยิ่งไปกว่านั้นสำนักนายกรัฐมนตรีได้มีการประสานมาขอให้ลูกของข้าราชการสำนักนายกรัฐมนตรีมาฝากที่กระทรวง พม. ด้วย ซึ่งได้สะท้อนถึงความต้องการอย่างมากของคนรุ่นใหม่ ไม่ใช่ว่าคนรุ่นใหม่ไม่ยอมมีลูก แต่คนรุ่นใหม่คิดว่าถ้ามีลูกแล้วไม่สามารถเลี้ยงดูลูกให้มีคุณภาพได้ เท่ากับสร้างภาระให้กับสังคม เพราะฉะนั้นถ้าเรามีโครงสร้างพื้นฐานโดยเฉพาะศูนย์เด็กเล็กที่จะให้หลักประกันว่าลูกของเขามีคุณภาพและปลอดภัย ผมเชื่อว่าเยาวชนของไทยมีความสามารถในการมีลูกได้ดี

เด็กในช่วงปฐมวัย ซึ่งถือว่าเป็นวัยทองคำ (Golden Age) แห่งการพัฒนาในช่วงต้นของชีวิต ต้องได้รับการดูแลเอาใจใส่ การส่งเสริมพัฒนาการให้เติบโตอย่างสมวัย ซึ่งต้องร่วมมือกับสถาบันครอบครัวและโรงเรียนที่ถือเป็นสถาบันหลักที่มีความสำคัญเป็นอย่างมาก ที่มีความใกล้ชิดกับเด็กและเยาวชน สามารถส่งเสริมและผลักดันให้เด็กและเยาวชนเติบโตอย่างมีคุณภาพ ควบคู่ไปกับการพัฒนาทักษะชีวิตและทักษะวิชาชีพตามช่วงวัย ที่สอดคล้องกับบริบทสังคมที่เป็นพลวัต นอกจากนี้ การพัฒนาเด็กและเยาวชนต้องพัฒนาสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) โดยเฉพาะการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมต่าง ๆ ซึ่งเชื่อว่ามหาวิทยาลัยต่าง ๆ ที่มีคณะศึกษาศาสตร์หรือครุศาสตร์มีนวัตกรรมต่าง ๆ เหล่านี้มากมาย เพียงแต่การเชื่อมต่อกับกระทรวง กรมที่ดูแลด้านเด็กและเยาวชนยังมีไม่มากพอ และอยากฝากที่ประชุมสมัชชาฯ พิจารณาว่าสามารถเชื่อมกันอย่างไร

จากโครงสร้างประชากรพบว่า ในปัจจุบันคนทำงานประมาณ 6 คน ต้องดูแลเด็กและผู้สูงอายุ 1 คน และอีก 15 - 20 ปี จากปัจจุบัน คนทำงานประมาณ 3 คน ต้องดูแลเด็กและผู้สูงอายุ 1 คน แสดงว่าคนทำงานต้องมีสมรรถนะเพิ่มขึ้น 1 เท่าตัว ภายใน 15 - 20 ปี จากนั้นไป นั้นหมายความว่าระบบและกระบวนการพัฒนาคุณภาพและสมรรถนะของเด็กและเยาวชนต้องเพิ่มขึ้นอย่างน้อย 1 เท่าตัว และที่สำคัญคือ ต้องเป็นระบบและกระบวนการพัฒนาคุณภาพและสมรรถนะที่ปฏิบัติได้จริง และเกิดผลสำเร็จ ไม่ใช่เป็นเพียงทฤษฎี ความเชื่อ อุดมคติ วันนี้ความท้าทายของเด็กและเยาวชนเป็นเรื่องที่เราไม่ต้องการทฤษฎีอีกแล้ว แต่เป็นเรื่องที่ต้องการปฏิบัติที่ต้องการแก้ไขปัญหา เพราะประเทศของเรากำลังเผชิญกับวิกฤตเรื่องนี้อย่างแท้จริง การทำเช่นนี้เพื่อรักษาคุณภาพชีวิตของคนไทยและสังคมไทย รวมถึงความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยในเวทีโลก ซึ่งไม่ต้องเปรียบเทียบกับประเทศเวียดนามและสิงคโปร์ เพราะประเทศเหล่านั้นพัฒนาเลยเราไปไกลแล้ว ประเทศไทยของเราติดกับดักกับปัญหาต่าง ๆ มาเป็นเวลาไม่ต่ำกว่า 15 ปีแล้ว ที่ทำให้คนในประเทศยังไม่ได้รับการพัฒนาอย่างที่ควรจะเป็น

ดังนั้น คนทุกคน ทุกครอบครัว และสังคมทุกภาคส่วน ต้องมีมุมมองที่มีความเข้าใจในความแตกต่างและความหลากหลาย มีแนวคิดและทัศนคติที่เหมาะสม ที่ต้องส่งเสริมพัฒนาการและเปิดโอกาสให้เด็กและเยาวชนได้มีพื้นที่ในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผ่านประสบการณ์การทำงานร่วมกับผู้อื่นและเติบโตได้อย่างมีคุณภาพ ซึ่งจะเห็นได้ว่าเด็กเป็นทั้งปัจจุบันและอนาคตของชาติ และเป็นหัวใจสำคัญของการขับเคลื่อนประเทศ โดยการลงทุนและพัฒนาเด็กในทุกช่วงวัยและในทุกมิติ จะส่งผลให้ประเทศไทยมีทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพได้อย่างเป็นจริง

แนวทางที่สำคัญประการหนึ่ง ในการบรรลุเป้าหมายดังกล่าว คือ การเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ (รัฐบาลและท้องถิ่น) ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม ภาควิชาการ และเครือข่ายเด็กและเยาวชนทุกระดับ รวมถึงประชาชนรายบุคคล เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนและให้บริการขั้นพื้นฐาน การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางด้านสื่อ เทคโนโลยี รวมถึงทักษะชีวิตและอาชีพในอนาคตและขอให้พิจารณาศักยภาพและข้อจำกัดของสถานะการเงินของประเทศ กรอบของกฎหมายต่าง ๆ ระบบราชการ ความร่วมมือของภาคส่วนต่าง ๆ โดยเฉพาะการนำต้นทุนทางสังคมมาใช้ประโยชน์กับสวัสดิการของประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับเด็กและเยาวชน เพื่อให้เกิดประโยชน์จริงและสอดคล้องกับการยกระดับคุณภาพของเด็กและเยาวชน อยากจะฝากกับทุกท่านว่าสถานรับเลี้ยงเด็กเป็นโครงสร้างที่สำคัญมากของสังคมไทย เราจะต้องมีสถานรับเลี้ยงเด็กที่มีคุณภาพกระจายอยู่ทั่วประเทศ ไม่ใช่เฉพาะพื้นที่ในเมืองหรือคนที่มีฐานะเท่านั้น แม้กระทั่งคนจนที่อยู่ในหมู่บ้านก็ต้องได้รับสิ่งเหล่านี้ สิ่งนี้เป็นภารกิจของกระทรวง พม. โดยกรมกิจการเด็กและเยาวชนต้องริเริ่มสร้างสิ่งนี้ให้เกิดขึ้นและชัดเจน ตัวอย่างเช่น สถานรับเลี้ยงเด็กมาตาบุตรที่เป็นความร่วมมือกับเทศบาล และด้วยความร่วมมือจากภาคประชาสังคมและภาคเอกชน

แนวคิดของการยึดสวัสดิการของประชาชน โดยเฉพาะเด็กเล็ก ไม่ใช่เรื่องของภาครัฐเพียงอย่างเดียว สวัสดิการโดยรัฐในความเป็นจริงเราพบแล้วว่าทำไม่ได้ไม่สำเร็จจริง เพราะข้อจำกัดทางด้านงบประมาณ บุคลากร และอื่น ๆ อีกมากมาย ดังนั้น แนวคิดที่เห็นได้ชัดเจนจากประเทศญี่ปุ่น คือ ต้องสร้างความร่วมมือจาก 4 ฝ่าย ได้แก่ ภาครัฐ ท้องถิ่น ภาคเอกชนรวมทั้งประชาสังคม และสุดท้ายคือประชาชน ซึ่งเราไม่จำเป็นจะต้องจัดสวัสดิการที่ฟรีทุกอย่าง ที่แม้กระทั่งประเทศญี่ปุ่นเองที่มีศูนย์เด็กเล็กอยู่ทั่วประเทศก็ยังไม่จัดสวัสดิการที่ฟรีสำหรับพ่อแม่ทุกคน เว้นแต่เรามีงบประมาณที่มากพอ จึงขอความกรุณาทุกท่านพิจารณาว่าเราจะสร้างความร่วมมือจากทั้ง 4 ฝ่ายนี้ได้อย่างไร

กระผมหวังเป็นอย่างยิ่งว่า การจัดงานสมัชชาฯ ในวันนี้ ที่นับเป็นโอกาสอันดีและถือว่ามีความสำคัญที่เครือข่ายผู้ทำงานด้านเด็กและเยาวชน จะได้มาร่วมกันวิเคราะห์สถานการณ์ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ทศนคติ และหาทางออกที่เหมาะสมร่วมกัน รวมถึงได้ข้อมติสมัชชาฯ เพื่อที่จะนำไปปฏิบัติจริงในการพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีศักยภาพและทักษะที่พร้อมสำหรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต และนำข้อมติสมัชชาฯ ที่ได้ไปผลักดันให้เกิดผลสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม การผลักดันนี้ กดยช. จะมีบทบาทสำคัญในการผลักดัน ซึ่งจะเป็นส่วนสำคัญต่อการพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีคุณภาพ และขอให้ทุกท่านได้ใช้โอกาสในเวทีนี้ร่วมกันวิเคราะห์ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น เพื่อให้ได้ข้อมติสมัชชาฯ ด้านการพัฒนาเด็กและเยาวชนอย่างเป็นรูปธรรม และขอตั้งความหวังว่าผลของการวิเคราะห์ สรุป และแลกเปลี่ยนในวันนี้จะนำไปสู่การปฏิบัติจริง ไม่เช่นนั้นแล้วงานสมัชชาฯ จะเป็นเพียงพิธีกรรมประจำปีที่เรามาพบกันครั้งหนึ่ง แต่ไม่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ภายใต้การนำของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (นายวรารัฐ ศิลปอาษา) มีความตั้งใจที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงจริง ๆ เพราะเรามองเห็นภาพชัดเจนแล้วว่า หากคุณภาพของเด็กไทยไม่เพิ่มขึ้น 1 เท่าตัว ภายใน 15 - 20 ปีนี้ ประเทศไทยเราจะลำบากอย่างยิ่ง

ท้ายที่สุดนี้ ขอขอบคุณผู้บริหาร ผู้ทรงคุณวุฒิ ท่านวิทยากร คณะอนุกรรมการจัดสมัชชาฯ และผู้เข้าร่วมการประชุมจากทุกภาคส่วนทุกท่าน ที่พร้อมจะส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชน และมีส่วนร่วมในการผลักดันพัฒนาให้เด็กและเยาวชนไทยมีคุณภาพและสมรรถนะสูงต่อไป

บัดนี้ ได้เวลาอันสมควรแล้ว ผมขอเปิดการประชุมเชิงปฏิบัติการงานสมัชชาฯ การพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 16 ประจำปี 2567 และขอให้การประชุมฯ นี้ ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ทุกประการ

การประชุมเชิงปฏิบัติการงานสมัชชาฯ การพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ
ครั้งที่ 16 ประจำปี 2567
วันพุธที่ 4 กันยายน 2567
ณ โรงแรมทีเค. พาเลซ แอนด์ คอนเวนชัน กรุงเทพมหานคร

สารบัญ

	หน้า
ส่วนที่ 1 บททั่วไป	1
1. ความเป็นมา	2
2. วัตถุประสงค์	2
3. หัวข้อการประชุมเชิงปฏิบัติการงานสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ	3
ส่วนที่ 2 สรุปผลการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการงานสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 16 ประจำปี 2567	4
2.1 ระดับภาค	5
1) หัวข้อ ประเด็นหลักและหัวข้อย่อย	5
2) กลุ่มเป้าหมาย	6
3) การเสวนา	7
4) การแบ่งกลุ่มการอภิปรายห้องย่อย	12
5) การพิจารณาและกำหนดข้อเสนอเชิงมาตรการด้านการพัฒนาเด็กและเยาวชน (ระดับภาค)	13
6) การประเมินความพึงพอใจ	13
2.2 ระดับชาติ	14
1) หัวข้อ ประเด็นหลักและหัวข้อย่อย	14
2) กลุ่มเป้าหมาย	14
3) การเสวนา	15
4) การแบ่งกลุ่มการอภิปรายห้องย่อย	20
5) การประเมินความพึงพอใจ	20
ส่วนที่ 3 มติสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 16 ประจำปี 2567	21
ส่วนที่ 4 บทสรุปและข้อเสนอแนะ	24
4.1 บทสรุป	25
4.2 ข้อเสนอแนะ	25
ส่วนที่ 5 ภาคผนวก	30
- คำกล่าวรับรองระเบียบวาระสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 16 ประจำปี 2567	31
- คำกล่าวรายงานในพิธีเปิดการประชุมเชิงปฏิบัติการงานสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 16 ประจำปี 2567	32
- คำกล่าวรายงานในพิธีปิดการประชุมเชิงปฏิบัติการงานสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 16 ประจำปี 2567	33
- คำกล่าวรายงานข้อมติสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 16 ประจำปี 2567	34
- คำกล่าวปิดการประชุมเชิงปฏิบัติการงานสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 16 ประจำปี 2567	36
- ประมวลภาพกิจกรรม	37
- กำหนดการ	41

ส่วนที่ 1 บททั่วไป

สมัชชาการพัฒนา เด็กและเยาวชน

1. ความเป็นมา

พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. 2550 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 มาตรา 11 (4) กำหนดให้คณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (กดยช.) ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการจัดสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง เพื่อวิเคราะห์สถานการณ์ด้านเด็กและเยาวชน ทบทวนกลไกกระบวนการทำงาน และพัฒนาองค์ความรู้ ทักษะ และทัศนคติในการพัฒนาเด็กและเยาวชนของประเทศ

การประชุมเชิงปฏิบัติการงานสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ เป็นกระบวนการพัฒนาข้อเสนอเชิงนโยบายด้านเด็กและเยาวชนแบบมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง โดยการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการฯ ทั้งในระดับภาคและระดับชาติ จะมีการกำหนดหัวข้อ รวมถึงประเด็นหลักและประเด็นย่อยในแต่ละปี เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ทำงานด้านเด็กและเยาวชน แกนนำเด็กและเยาวชน รวมถึงภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน ได้ร่วมกันวิเคราะห์สถานการณ์ด้านเด็กและเยาวชน ทบทวนกลไกกระบวนการทำงาน พัฒนาองค์ความรู้ ทักษะ และทัศนคติในการพัฒนาเด็กและเยาวชนของประเทศ และร่วมกันกำหนดข้อมติสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ เพื่อผลักดันให้เกิดการขับเคลื่อนและนำไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมต่อไป

2. วัตถุประสงค์

2.1 เพื่อให้ผู้ทำงานด้านเด็กและเยาวชน แกนนำเด็กและเยาวชน รวมถึงภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม ภาคการศึกษาและภาควิชาการ ได้ร่วมกันวิเคราะห์สถานการณ์ด้านเด็กและเยาวชน ทบทวนกลไกกระบวนการทำงาน พัฒนาองค์ความรู้ ทักษะ และทัศนคติในการพัฒนาเด็กและเยาวชนของประเทศ

2.2 เพื่อให้ผู้ทำงานด้านเด็กและเยาวชน แกนนำเด็กและเยาวชน รวมถึงภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม ภาคการศึกษาและภาควิชาการ ได้ร่วมกันกำหนดข้อมติสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 16 ประจำปี 2567 เพื่อนำเสนอต่อคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (กดยช.)

3. หัวข้อการประชุมเชิงปฏิบัติการงานสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ

การประชุมเชิงปฏิบัติการงานสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ได้ดำเนินงานมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2553 เป็นต้นมา จนถึงปี พ.ศ. 2567 รวมทั้งสิ้น 16 ครั้ง โดยมีหัวข้อในแต่ละปี ดังนี้

ปี พ.ศ.	หัวข้อ
2553	จังหวัดนำอยู่สำหรับเด็กและเยาวชน
	กิจกรรมสร้างสรรค์สำหรับเด็กและเยาวชน
	แนวทางการพัฒนาเด็กและเยาวชนสู่ความมั่นคง แข็งแรงดี มีสุข และสร้างสรรค์
2554	ร่วมสร้างคนรุ่นใหม่สู่การเปลี่ยนแปลง
2555	ร่วมสร้างคนรุ่นใหม่สู่อาเซียน
2556	สานพลังคนรุ่นใหม่สู่อาเซียน
2557	สานพลังเด็กและเยาวชน...สู่อาเซียน
2558	เด็กและเยาวชนไทยยุคใหม่ ก้าวทันสื่อ รู้ทันโลก
2559	ทักษะชีวิตเด็ก - เยาวชน เสริมภูมิ เสริมตน พันยา
2560	ท้องถิ่นกับการพัฒนาเด็กและเยาวชนสู่ประเทศไทย 4.0
2561	ก้าวใหม่ของท้องถิ่นไทย ร่วมใจพัฒนาเด็กและเยาวชน
2562	นวัตกรรมทางความคิดกับการพัฒนาเด็กและเยาวชน
2563	การพัฒนาช่องทางและเพิ่มทักษะการทำงานในอนาคตของเด็กและเยาวชน
2564	NEXT NORMAL : วิถีใหม่ของการพัฒนาเด็กและเยาวชน
2565	กัญชาเสรี : พลิกวิกฤต หรือ เพิ่มปัญหา
2566	การพัฒนาศักยภาพเด็กและเยาวชนให้พร้อมรองรับต่อการเปลี่ยนแปลงในอนาคต
2567	การเพิ่มคุณภาพและผลิตภาพของเด็กและเยาวชน : เด็กน้อย แต่เปี่ยมด้วยคุณภาพ

ส่วนที่ 2

สรุปผลการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ งานสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ

ในปี 2567 สถานการณ์เด็กและเยาวชนไทย นับว่ามีปัญหาและเผชิญกับข้อท้าทายจำนวนมาก ที่ต้องการการแก้ไข ทำให้ต้องมีการปรับทิศทางการทำงาน ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ประกอบกับ ประเทศที่กำลังเผชิญกับสถานการณ์การเกิดที่ลดลงอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น การที่เด็กเกิดน้อยลง จึงจำเป็นต้องพัฒนาให้เด็กและเยาวชนได้รับสวัสดิการที่เหมาะสม มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีพัฒนาการสมวัย ได้รับการพัฒนา ศักยภาพอย่างรอบด้าน รวมถึงมีทักษะที่จำเป็นในอนาคต ซึ่งเป็นเป้าหมายที่สำคัญต่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน ไทย แนวทางที่สำคัญในการบรรลุเป้าหมายดังกล่าว คือ การเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม ภาควิชาการและเครือข่ายเด็กและเยาวชนทุกระดับ เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนและให้บริการขั้นพื้นฐาน การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทางด้านสื่อ เทคโนโลยี รวมถึง ทักษะชีวิตและอาชีพในอนาคต ซึ่งที่ประชุมคณะอนุกรรมการจัดสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 1/2567 เมื่อวันที่ 30 เมษายน 2567 มีมติเห็นชอบให้นำประเด็นจากงานสมัชชาการพัฒนาเด็กและ เยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 15 ประจำปี 2566 และข้อเสนอเชิงนโยบายวิฤตประชากร ทั้ง 5 มาตรการ มาผนวก รวมกันเป็นประเด็นหลักและหัวข้อย่อยในการจัดสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ระยะเวลา 5 ปี (พ.ศ. 2566 – 2570) ที่สอดคล้องตามสถานการณ์เด็กและเยาวชนในปัจจุบัน ภายใต้หัวข้อ “การเพิ่มคุณภาพ และผลิตภาพของเด็กและเยาวชน : เด็กน้อยแต่เปี่ยมด้วยคุณภาพ” รวมถึงได้มีมติเห็นชอบรูปแบบ การจัดประชุมเชิงปฏิบัติการงานสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 16 ประจำปี 2567 ทั้งใน ระดับภาคและระดับชาติ ดังนี้

2.1 ระดับภาค

1) หัวข้อ ประเด็นหลักและหัวข้อย่อย

การประชุมเชิงปฏิบัติการงานสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 16 ประจำปี 2567 (ระดับภาค) จัดขึ้นเมื่อวันที่ 24 กรกฎาคม 2567 ภายใต้หัวข้อ “การเพิ่มคุณภาพและผลิตภาพของเด็ก และเยาวชน : เด็กน้อย แต่เปี่ยมด้วยคุณภาพ” ผ่านระบบการประชุมออนไลน์ (Zoom Cloud Meeting) โดยมีประเด็นหลักและหัวข้อย่อย ดังนี้

1.1 การพัฒนาทักษะทางด้านสังคม :

การพัฒนาทักษะชีวิตและทักษะอาชีพแห่งอนาคต สำหรับเด็กและเยาวชน

1.2 การปรับตัวให้เข้ากับยุค Digital disruption :

การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในยุค Digital disruption อย่างสร้างสรรค์

1.3 การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับประเด็นความแตกต่างแต่ไม่แตกแยก :

รู้ทันพฤติกรรมเสี่ยงที่ทำลายสุขภาพกายและจิตใจต่อเด็กและเยาวชน

1.4 การสร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยสำหรับเด็กและเยาวชน :

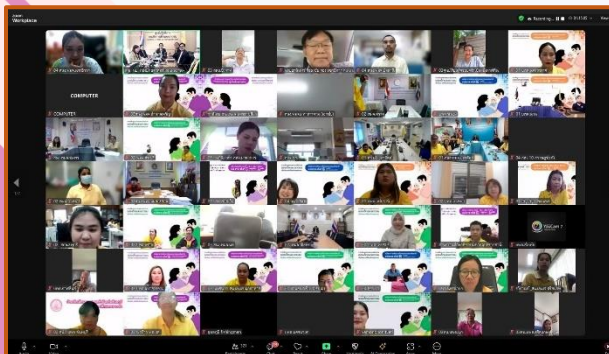
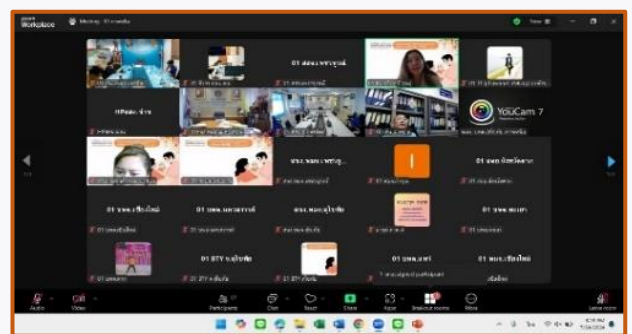
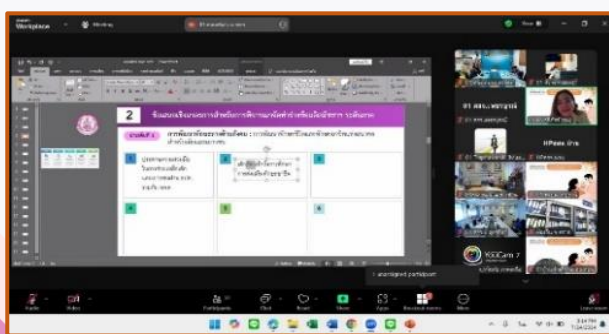
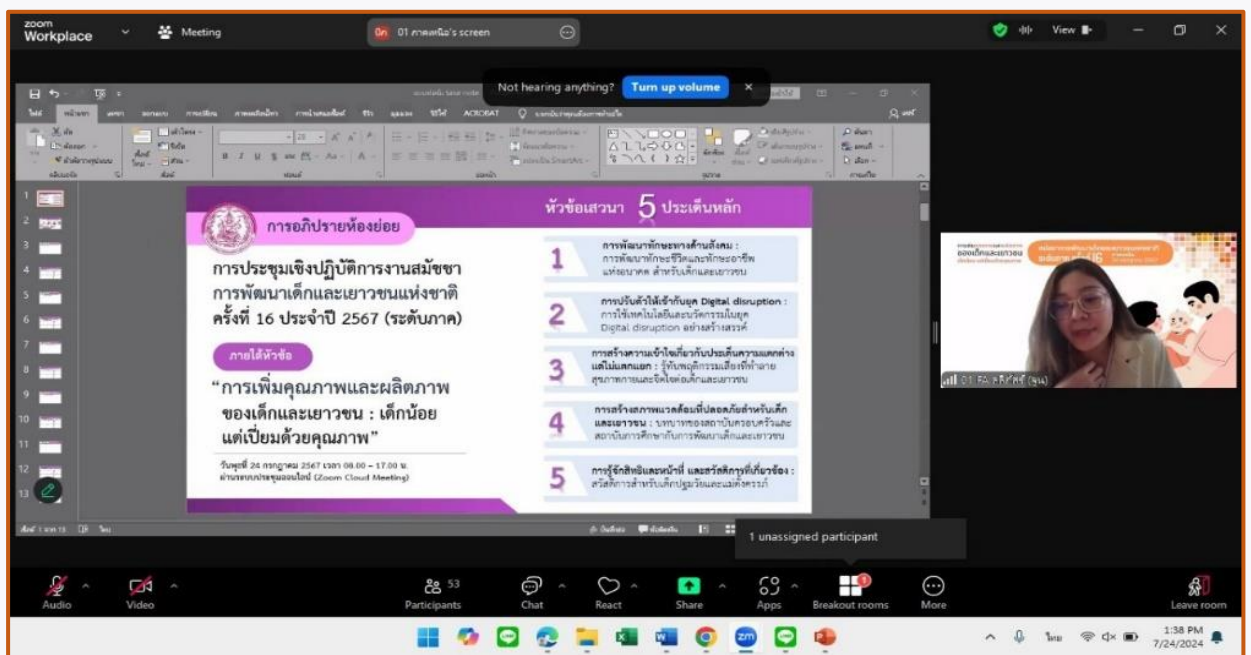
บทบาทของสถาบันครอบครัวและสถาบันการศึกษากับการพัฒนาเด็กและเยาวชน

1.5 การรู้จักสิทธิและหน้าที่ และสวัสดิการที่เกี่ยวข้อง :

สวัสดิการสำหรับเด็กปฐมวัยและแม่ตั้งครรภ์

2) กลุ่มเป้าหมาย

การประชุมเชิงปฏิบัติการงานสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 16 ประจำปี 2567 (ระดับภาค) ได้มีการเชิญผู้แทนหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม ภาคการศึกษาและวิชาการ และเครือข่ายเด็กและเยาวชนทั่วประเทศ ประกอบด้วยผู้แทนจากสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัด สำนักงานศึกษาธิการจังหวัด สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด และผู้แทนสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด รวมถึงมีการคัดเลือกเครือข่ายภาคเอกชน มูลนิธิ หรือสมาคมที่ทำงานด้านเด็กและเยาวชนในพื้นที่จังหวัดละ 1 คน ซึ่งมีผู้เข้าร่วมการประชุมเชิงปฏิบัติการฯ (ระดับภาค) รวมทั้งสิ้นประมาณ 350 คน

การเสวนา

การพัฒนาทักษะทางด้านสังคม : การพัฒนาทักษะชีวิตและทักษะอาชีพแห่งอนาคต สำหรับเด็กและเยาวชน

“

สถานการณ์ในปัจจุบันที่ส่งผลกระทบต่อเด็กและเยาวชน

คือ ภาวะของความสัมพันธ์ทางสังคมที่ถดถอย โดยในช่วงที่ผ่านมาจากการที่เราเผชิญกับปัญหาและสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 (COVID -19) ซึ่งช่วงเวลาดังกล่าวทำให้เด็กต้องอยู่บ้านและไม่ได้ไปโรงเรียน ส่งผลต่อกระบวนการเรียนรู้ที่เริ่มถดถอยไปด้วย

”

โดย นายศุภชัย ไตรไทยธีระ
ประธานมูลนิธิริปัญญาทอล์ป

“

เด็กเผชิญกับภาวะถดถอยของความสัมพันธ์ทางสังคมอยู่ 3 ส่วนด้วยกัน คือ **ส่วนแรก** เป็นการเริ่มเข้าสู่กระบวนการที่เรียกว่าภาวะความสัมพันธ์ทางสังคมถดถอยที่สังเกตจากการที่เด็กเริ่มมีความปัจเจกสูงและพึ่งพิงกับเทคโนโลยีมาก **ส่วนที่สอง** เด็กที่อยู่ในภาวะถดถอยของความสัมพันธ์ทางสังคมจะเกิดสิ่งที่น่ากังวล คือ ภาวะถดถอยของความสัมพันธ์ทางสังคมที่เกิดขึ้นจะนำไปสู่การเกิดแนวโน้มที่จะทำให้เด็กมีภาวะทางจิตเวชหรือภาวะแสดงอารมณ์รุนแรงขึ้นมาด้วย และ **ส่วนที่สาม** การเข้ามาของเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (Artificial intelligence หรือ AI) โดยการเติบโตของ AI ทำให้เด็กสามารถพูดคุยกับ AI ได้และสามารถหันไปพึ่งพิงระบบเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ได้ด้วย จนทำให้มีทัศนคติความสัมพันธ์แบบเดิมที่เคยเป็นขาดหายไป โดยหากเด็กรู้สึกกังวล รู้สึกไม่สบายใจก็จะเลือกคุยกับ AI

”

การเสวนา

การปรับตัวให้เข้ากับยุค Digital disruption : การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม ในยุค Digital disruption อย่างสร้างสรรค์

“

ในยุค Digital Disruption เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วที่ส่งผลกระทบต่อสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ความเป็นอยู่ และด้านการศึกษา ซึ่งเห็นชัดในช่วงของการแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 (COVID - 19) ทำให้ผู้คนต้องปรับตัวหันมาใช้เทคโนโลยีมากขึ้น ซึ่งกลายเป็นเทรนด์ (Trend) หรือเป็นกระแสโลกาภิวัตน์ที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ โดยเทคโนโลยีมีทั้งแง่บวกและแง่ลบ

”

โดย ดร. ศรีดา ตันตะอริพานิช
กรรมการผู้จัดการ
มูลนิธิริอินเทอร์เน็ตร่วมพัฒนาไทย

“

ภาพรวมของการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในยุค Digital disruption มีทั้งด้านบวกและด้านลบ โดยเทคโนโลยีและนวัตกรรมเป็นสิ่งที่ต้องอยู่ร่วมกันและไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ พ่อแม่หรือเด็กจะต้องมีวิธีการใช้สื่ออย่างปลอดภัยและสร้างสรรค์ รวมทั้งมีหน่วยงานในการให้ความรู้หรือมีหลักสูตรออนไลน์ในระบบการศึกษา เหล่านี้คือทักษะการป้องกันเด็กที่ต้องอยู่กับสื่อเพื่อให้เด็กมีความปลอดภัย พร้อมทั้งจะสะท้อนให้เห็นว่าปัจจุบันสภาพของระบบการดูแล ทั้งในแง่ของการส่งเสริม การคุ้มครองสื่อเทคโนโลยียังไม่ทันกับสถานการณ์ ซึ่งเด็กต้องอยู่ร่วมกันและใช้ให้เกิดความปลอดภัย รวมถึงเกิดประโยชน์ต่อตัวเด็ก สังคมและประเทศชาติ เพื่อไม่ให้ตกเป็นเหยื่อมีจออาชีพออนไลน์ และมีแนวโน้มว่าอินเทอร์เน็ตหรือสื่อเทคโนโลยีจะมีมากขึ้นในอนาคตที่ไม่สามารถบังคับห้ามการใช้แก่เด็กและเยาวชนได้

”

การเสวนา

การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับประเด็น

ความแตกต่างแต่ไม่แตกแยก :

รู้ทันพฤติกรรมเสี่ยงที่ทำลายสุขภาพกาย

และจิตใจต่อเด็กและเยาวชน

โดย นายวินัย นารีผล
พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ
สถาบันสุขภาพจิตเด็กและวัยรุ่นราชนครินทร์

“

พฤติกรรมเสี่ยง และปัญหาของเด็กรวมไปถึงวัยรุ่นในยุคปัจจุบัน พบปัญหาที่เห็นชัดคือ สิ่งแวดล้อมรอบตัว ความรุนแรง การบูลลี่ (Bully) สิ่งเหล่านี้คือสถานการณ์ที่เด็กไทยเผชิญกับความรุนแรงพอสมควร ”

”

“

พฤติกรรมเสี่ยงของเด็กและเยาวชน ทางกรมสุขภาพจิตได้ให้ความสำคัญอย่างมาก เนื่องจากเป็นสภาวะพฤติกรรมเสี่ยงทางสติที่สูงขึ้นเรื่อย ๆ โดยหลังจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 (COVID -19) พบว่าในเด็ก 100 คน จะพบเด็กที่ป่วยเป็นโรคซึมเศร้า ประมาณ 4-5 คน และในจำนวนเด็กที่ป่วยเป็นโรคซึมเศร้า 4-5 คนนี้มีความคิดที่จะฆ่าตัวตายประมาณ 3 คน และ 1 ใน 3 ของเด็กที่มีความคิดที่จะฆ่าตัวตายพบว่าเคยลงมือทำจริง เหล่านี้ถือเป็นสถานการณ์ที่ไม่สู้ดีนัก แต่ในอีกมุมหนึ่งผู้ใหญ่หลายคนคิดว่าพฤติกรรมต่าง ๆ นั้น เด็กเรียกร้องความสนใจ เช่น เด็กทำร้ายตัวเองด้วยการกลืนขี้ดินและการทำร้ายตัวเอง ซึ่งการที่ผู้ใหญ่มีการต่อยอดการกระทำและความรู้สึกของเด็กว่าเป็นการเรียกร้องความสนใจยิ่งทำให้เด็กรู้สึกว่าตัวเองไม่มีตัวตน โดยผู้ใหญ่หลายยังไม่เข้าใจพฤติกรรมที่เด็กทำและไม่รู้วิธีการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับเด็ก ทำให้พฤติกรรมเสี่ยงเหล่านี้มีเพิ่มขึ้นมาก

”

การเสวนา

การสร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย สำหรับเด็กและเยาวชน :

บทบาทของสถาบันครอบครัว

และสถาบันการศึกษากับการพัฒนาเด็กและเยาวชน

“

ด้วยบริบทของสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป การคาดหวังกับเด็กที่จะต้องมึผลผลิตที่มีคุณภาพ ในปัจจัยสภาพแวดล้อมที่ไม่ค่อยเอื้อต่อการพัฒนาเด็กมากนัก ถือว่าเป็นการคาดหวังและ ทำท่ายอย่างมาก

”

โดย รศ.ดร.ไพรัช บวรสมพงษ์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

“

สภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยสำหรับเด็กนั้นต้องไม่ได้หมายถึงเพียงแค่เชิงกายภาพ แต่ต้องรวมไปถึงสภาพพื้นที่ ทางความคิด ความเข้าใจในการรับฟังความคิดเห็นและความต้องการของเด็กกลุ่มต่าง ๆ ให้มีความเข้าใจและ สร้างสรรค์ สิ่งเหล่านี้เป็นสภาพแวดล้อมที่ต้องถูกรวมไว้ทั้งหมดซึ่งเป็นความท้าทายที่ใหญ่มากของหลายสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศไทย

”

การเสวนา

การรู้จักสิทธิและหน้าที่ และสวัสดิการที่เกี่ยวข้อง : สวัสดิการสำหรับเด็กปฐมวัยและแม่ตั้งครรภ์

“

ความท้าทายของสวัสดิการสำหรับเด็กปฐมวัยและแม่ตั้งครรภ์ คือ ปัญหาของเยาวชนที่เปราะบาง เช่น ท้องก่อนวัยอันควรทำให้เป็นพ่อแม่วัยใสที่มีผลต่อคุณภาพการเลี้ยงดูเด็ก สำหรับมุมมองของสวัสดิการพื้นฐานสำหรับเด็กปฐมวัยและแม่ตั้งครรภ์ คือ การสร้างระบบและโครงสร้างที่ดีสำหรับเด็ก

”

โดย นพ.สันติ ลากเบญจกุล
ผู้อำนวยการโรงพยาบาลท่าฉาง
จ.ลพบุรี

“

ปัจจุบันประเทศไทยมีสวัสดิการในเชิงขั้นพื้นฐานที่เหมาะสมในระบบสาธารณสุข เช่น ระบบการฝากครรภ์ การดูแลคุณแม่ช่วงที่คลอด และมีหลักประกันสุขภาพรองรับต่าง ๆ และเมื่อเด็กคลอดออกมาแล้วจะมีการประเมินพัฒนาการและกระตุ้นพัฒนาการสำหรับเด็ก ในแง่ของการดูแลเด็กในประเทศไทยมีศูนย์รับเลี้ยงหรือดูแลเด็กปฐมวัยทุกตำบลทั่วประเทศ โดยบางพื้นที่ตำบลอาจมีศูนย์รับเลี้ยงหรือดูแลเด็กปฐมวัยถึง 2-3 แห่ง

”

5) การพิจารณาและกำหนดข้อเสนอเชิงมาตรการด้านการพัฒนาเด็กและเยาวชน (ระดับภาค)

ภายหลังจากการประชุมเชิงปฏิบัติการงานสัมมนาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 16 ประจำปี 2567 (ระดับภาค) เมื่อวันที่ 24 กรกฎาคม 2567 กรมกิจการเด็กและเยาวชนได้ขอความร่วมมือสำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ จำนวน 4 แห่ง ประกอบด้วย สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 2 (ชลบุรี) สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 5 (ขอนแก่น) สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 9 (เชียงใหม่) และสำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ 11 (สงขลา) ดำเนินการจัดประชุมร่วมกับหน่วยงานระดับภูมิภาคในพื้นที่ที่เกี่ยวข้อง เพื่อพิจารณาและกำหนดข้อเสนอเชิงมาตรการด้านเด็กและเยาวชนที่ได้จากการประชุมเชิงปฏิบัติการงานสัมมนาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 16 ประจำปี 2567 (ระดับภาค) ให้มีความชัดเจน ครบถ้วน สอดคล้องกับบริบทของสถานการณ์ปัจจุบันในระดับพื้นที่ สำหรับกำหนดเป็น (ร่าง) ข้อเสนอสัมมนาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 16 ประจำปี 2567

6) การประเมินความพึงพอใจ

กรมกิจการเด็กและเยาวชนได้ดำเนินการประเมินความพึงพอใจต่อการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการงานสัมมนาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 16 ประจำปี 2567 (ระดับภาค) โดยให้ผู้เข้าร่วมการประชุมร่วมตอบแบบสอบถามและแสดงความคิดเห็นในรูปแบบออนไลน์ (Google forms) เมื่อวันที่ 4 กรกฎาคม 2567 ผ่านระบบการประชุมออนไลน์ ผลการสำรวจ พบว่า ความพึงพอใจในภาพรวมของการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการงานสัมมนาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 16 ประจำปี 2567 (ระดับภาค)อยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.1 รองลงมา คือ พึงพอใจมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38 และพึงพอใจปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 9.9 ตามลำดับ

2.2 ระดับชาติ

1) หัวข้อ ประเด็นหลักและหัวข้อย่อย

การประชุมเชิงปฏิบัติการงานสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 16 ประจำปี 2567 จัดขึ้นเมื่อวันพุธที่ 4 กันยายน 2567 ภายใต้หัวข้อ “การเพิ่มคุณภาพและผลิตภาพของเด็กและเยาวชน : เด็กน้อย แต่เปี่ยมด้วยคุณภาพ” ณ โรงแรม ทีเค. พาเลซ แอนด์ คอนเวนชั่น เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร โดยมีประเด็นหลักและหัวข้อย่อย ดังนี้

1.1 การพัฒนาทักษะทางด้านสังคม :

การพัฒนาทักษะชีวิตและทักษะอาชีพแห่งอนาคต สำหรับเด็กและเยาวชน

1.2 การปรับตัวให้เข้ากับยุค Digital disruption :

การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในยุค Digital disruption อย่างสร้างสรรค์

1.3 การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับประเด็นความแตกต่างแต่ไม่แตกแยก :

การดูแลสุขภาพกายและจิตใจของเด็กและเยาวชน

1.4 การสร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยสำหรับเด็กและเยาวชน :

บทบาทของสถาบันครอบครัวและสถาบันการศึกษากับการพัฒนาเด็กและเยาวชน

1.5 การรู้จักสิทธิและหน้าที่ และสวัสดิการที่เกี่ยวข้อง :

สวัสดิการสำหรับเด็กปฐมวัยและแม่ตั้งครรภ์

2) กลุ่มเป้าหมาย

การประชุมเชิงปฏิบัติการงานสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 16 ประจำปี 2567 ได้มีการเชิญคณะอนุกรรมการจัดสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ผู้แทนหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม ภาคการศึกษาและวิชาการ และเครือข่ายเด็กและเยาวชน ทั้งในส่วนกลางและปริมณฑล ซึ่งมีผู้เข้าร่วมการประชุมเชิงปฏิบัติการฯ รวมทั้งสิ้นประมาณ 192 คน

การเสวนา

การพัฒนาทักษะทางด้านสังคม :

การพัฒนาทักษะชีวิตและทักษะอาชีพแห่งอนาคต สำหรับเด็กและเยาวชน

“ **ปัจจุบัน** เราอยู่ในยุคที่เด็กเผชิญอยู่ในภาวะทางสังคมที่ถดถอย จะพบว่าเพื่อนของเด็กมีน้อยมาก ทำให้เห็นว่าสิ่งที่เด็กต้องเผชิญอยู่ในภาวะที่ไม่ได้ติดต่อกับสังคมที่ต้องอยู่แต่ในบ้าน ประกอบกับถ้าผู้ปกครองต้องทำแต่งงานหนัก ยิ่งทำให้เด็กขาดที่พึ่งและทำให้เด็กเข้าไปสู่ในโลก 3 โลก คือ โลกแห่งความเป็นจริง โลกเสมือน โลกหลุมดำบนไซเบอร์ที่มี Account เป็นอวตาร ทำให้การดูแลสุขภาพและสุขภาพะก็มีการถดถอยตามลงไปด้วย รวมถึงเด็กได้มีการเผชิญกับอาชญากรรมทางไซเบอร์ที่มากขึ้นด้วย ”

โดย นายศุภชัย ไตรไทยธีระ
ประธานมูลนิธิปัญญาทอล์ป

“ **ทักษะชีวิต 4 ส่วนสำคัญที่เด็กต้องมี**

- 1) การตระหนักรู้ในตน
- 2) กระบวนการคิดเป็น ที่ต้องมีทักษะกระบวนการคิดที่ยืดหยุ่น มีเหตุผล และคิดสร้างสรรค์
- 3) กระบวนการสื่อสารที่เป็นทักษะสำคัญที่ต้องฝึกให้แก่เด็ก เพราะการสื่อสารจะเป็นกระบวนการเรียบเรียงระบบความคิดก่อนที่เราจะนำเสนอหรือบอกต่อเรื่องราวที่เราต้องการจะถ่ายทอดให้แก่ผู้รับสาร และ
- 4) ทักษะความเป็นผู้ประกอบการหรือทักษะความเป็นมืออาชีพที่ต้องสร้างให้แก่เด็กเพื่อรองรับการเข้าสู่ตลาดแรงงาน

การพัฒนาทักษะอาชีพ ให้เด็กมีทักษะสำหรับตลาดแรงงานและตลาดอุตสาหกรรม จะต้องมียุทธศาสตร์สำคัญ 8 ประการ ได้แก่ 1. การสื่อสาร (Communication) 2. การทำงานเป็นทีม (Teamwork) 3. การคิดวิเคราะห์ (Critical Thinking) 4. ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) 5. ความยืดหยุ่น (Adaptability) 6. ความมุ่งมั่น (Determination) 7. ทักษะการแก้ปัญหา (Problem Solving) 8. การเรียนรู้ตลอดชีวิต (Life-Long Learning)

การประชุมเชิงปฏิบัติการงานสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ
ครั้งที่ 16 ประจำปี 2567
วันพุธที่ 4 กันยายน 2567
ณ โรงแรมทีเค. พาเลซ แอนด์ คอนเวนชั่น กรุงเทพมหานคร

การเสวนา

การปรับตัวให้เข้ากับยุค Digital disruption : การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม ในยุค Digital disruption อย่างสร้างสรรค์

“

เรื่องของดิจิทัลบางคนก็เรียกว่ามันคือหายนะ ซึ่งมันก็เป็นทั้งโอกาสและความเสี่ยง ถ้าพูดถึง Digital disruption มันมาถึงแล้ว ซึ่งบางคนอาจจะใช้โดยไม่รู้ตัว ซึ่งมันเข้ามาแทรกซึม ทำให้เราไม่รู้ตัวว่าเราใช้ไปมากน้อยแค่ไหน

”

โดย ดร. ศรีดา ตันทะอริพานิช
กรรมการผู้จัดการ
มูลนิธิริอินเทอร์เน็ตร่วมพัฒนาไทย

“

ดิจิทัล มันคือโอกาสและนำความเสี่ยงมาสู่เราได้ ซึ่งถ้าเรารู้จักพลิกสิ่งเหล่านี้ได้จะเกิดประโยชน์ เพราะดิจิทัลถูกสร้างมาเพื่อเศรษฐกิจและสังคม แต่ก็จะมีคนใช้เพื่อแสวงหาประโยชน์ อย่างเช่น การใช้ AI ที่มีการถ่ายรูปเด็กและนำไปตัดต่อแก้ผ้าแล้วหยอกล้อกัน แต่เด็กที่ถูกกระทำไม่ได้สนุกด้วย ทำให้เกิดปัญหาตามมา

จะเห็นได้ว่าเราตามไม่ทัน ไม่มีงบประมาณ ไม่มีบุคลากร รวมถึงประชาชนไม่มีความรู้ ส่งผลให้เกิดการละเมิด การบูลลี่ การฆ่าตัวตายในเด็ก มีการล่อลวงให้เด็กเปิดเผยร่างกาย ซึ่งเราต้องพูดถึงสภาพแวดล้อมทางดิจิทัลและเรื่องของกฎหมายที่ต้องการให้มีการพัฒนาให้ทันสมัย การบังคับใช้กฎหมาย การศึกษาที่ต้องส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ในโรงเรียน ให้เด็กมีการรู้เท่าทันสื่อ รวมถึงมีความฉลาดทางดิจิทัล

”

การประชุมเชิงปฏิบัติการงานสัมมนาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ
ครั้งที่ 16 ประจำปี 2567
วันพุธที่ 4 กันยายน 2567
ณ โรงแรมที่เค. พาเลซ แอนด์ คอนเวนชั่น กรุงเทพมหานคร

การเสวนา

การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับประเด็น

ความแตกต่างแต่ไม่แตกแยก :

การดูแลสุขภาพกายและจิตใจของเด็กและเยาวชน

“ปัจจัยคุกคามของปัจจุบันที่เราต้องช่วยกันแก้ไขและช่วยกันหยุดยั้ง คือ เรื่องการกลั่นแกล้งรังแกกันทางไซเบอร์ ซึ่งคิดว่าน่าจะเป็นปัญหาที่ขึ้นมาอันดับต้น ผลสำรวจเมื่อเดือนมิถุนายน 2567 เป็นการสำรวจผ่านแบบสอบถามทางออนไลน์ของ กองสุศึกษา กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ สำรวจเด็ก 11,000 คนทั่วประเทศ ผลคือ เด็กถูกกลั่นแกล้งหรือถูกบูลลี่ ร้อยละ 80 เรื่องที่เป็นประเด็นมากที่สุดคือ การล้อเลียน รูปร่างหน้าตา การทำร้ายร่างกาย การใส่ร้ายป้ายสี เมื่อดูสถิติแล้วเป็นเรื่องที่น่าตกใจมาก และที่น่าตกใจมากที่สุด คือ เคยวางแผนที่จะฆ่าตัวตาย ร้อยละ 15 อันนี้คือปัจจัยเสี่ยง ที่เราเองไม่ควรปล่อยละเลยแล้ว จากการบูลลี่ส่งผลอีกอย่างคือ ภาวะซึมเศร้า

” โดย นายยุทธพงษ์ ขวัญชื่น
นักวิชาการสาธารณสุขเชี่ยวชาญ
กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ

“ **บุหรีไฟฟ้า** ที่เป็นภัยคุกคามเด็กและเยาวชนไทย จากการเก็บข้อมูลเมื่อเดือนพฤษภาคม 2567 จำนวน 40,000 คน โดยใช้แบบสอบถามออนไลน์ ที่เป็นการเก็บข้อมูลจากนักเรียนทั่วประเทศ จะพบว่าเด็กเข้าถึงบุหรีไฟฟ้าผ่านสื่อออนไลน์ เคยสูบบุหรีไฟฟ้าถึง 18.6% ซึ่งปีที่แล้วทางกองสุศึกษาสำรวจได้ผลประมาณ 9-10% แต่ปีนี้เพิ่มขึ้นมาอีกเท่าตัว เคยเห็นเพื่อนสูบบุหรีไฟฟ้าถึง 55% เคยเห็นคนในครอบครัวสูบบุหรีไฟฟ้าถึง 45% **ทัศนคติที่ต้องปรับเปลี่ยนอย่างยิ่งคือเรื่องของความอันตราย** ซึ่งเด็กคิดว่าบุหรีไฟฟ้ามีพิษและอันตรายน้อยกว่า บุหรีมวนและชอบกลิ่นหอม ผลสำรวจพบเด็กมีโอกาสที่จะลองบุหรีไฟฟ้าถึง 17% อันนี้เป็นสถิติที่น่าเป็นห่วง

การประชุมเชิงปฏิบัติการงานสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ
ครั้งที่ 16 ประจำปี 2567
วันพุธที่ 4 กันยายน 2567
ณ โรงแรมที่เค. พาเลซ แอนด์ คอนเวนชั่น กรุงเทพมหานคร

การเสวนา

การสร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย

สำหรับเด็กและเยาวชน :

บทบาทของสถาบันครอบครัว

และสถาบันการศึกษากับการพัฒนาเด็กและเยาวชน

“

การที่เด็กเกิดน้อย ถ้าจะให้เปี่ยมด้วยคุณภาพ ต้องมีชุดนโยบายและชุดความคิดใหม่ รวมถึงวิธีการปฏิบัติใหม่ ฉะนั้น เด็กเกิดน้อย หากไม่ดำเนินการแบบใหม่ จะส่งผลให้เกิดผลกระทบในทางตรงกันข้าม คือ **เด็กจะไม่มีคุณภาพ**

”

โดย ศ.ดร.สมพงษ์ จิตระดับ
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
ใน กดยช.

“

ผมคิดว่า ต้องสร้างสังคมโรงเรียนกับครอบครัวให้ปราศจากยาเสพติด ความรุนแรง และจะทำอย่างไรให้สามารถสร้างบรรยากาศของสังคมโรงเรียนกับครอบครัวให้ใกล้ชิดกัน ดังนั้น การทำให้เด็กเติบโตด้วยความคิด จินตนาการ หากคำตอบด้วยตนเอง คือ ครูต้องรู้จักตั้งคำถามแก่เด็ก มีระบบส่งต่อการเรียนรู้ของกระทรวง พม. กับ กระทรวงศึกษาธิการ และคิดว่าความร่วมมือการทำงานระหว่างกระทรวงเป็นเรื่องที่จำเป็นอย่างมาก เพราะว่ากลไกการทำงานที่ไม่เกิดความต่อเนื่องทำให้ประเทศติดกับดักความยากจนและกับดักปัญหาต่าง ๆ

”

การประชุมเชิงปฏิบัติการงานสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ
ครั้งที่ 16 ประจำปี 2567
วันพุธที่ 4 กันยายน 2567
ณ โรงแรมที่เค. พาเลซ แอนด์ คอนเวนชั่น กรุงเทพมหานคร

การเสวนา

การรู้จักสิทธิและหน้าที่ และสวัสดิการที่เกี่ยวข้อง : สวัสดิการสำหรับเด็กปฐมวัยและแม่ตั้งครรภ์

“

สถานการณ์ของเด็กไทยในปัจจุบัน จากสถิติประชากรจะเห็นว่าฐานเริ่มแคบลง คือ เด็กมีน้อยลง คนแก่ที่เป็นผู้สูงอายุก็จะมากขึ้นเรื่อย ๆ สัดส่วนของเด็กที่จำนวนน้อย จะพบว่าเด็กอยู่ในครัวเรือนที่ยากจนจำนวนมาก แต่เราไปสร้างความคาดหวังว่าเด็กกลุ่มนี้ที่มีความยากจนจะต้องมาสร้างชาติต่อไป เราจะทำอะไรเพื่อพัฒนา ศักยภาพเขาได้บ้าง ?

”

โดย นางจิราภรณ์ แผลงประพันธ์
นักวิจัยอาวุโส (TDRI)

“

สวัสดิการในปัจจุบันที่แม่และเด็กได้รับ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ **แรงงานนอกระบบ** เช่น คนที่ทำงานเป็นเกษตรกร รับจ้างทั่วไป ต้องใช้สิทธิรักษาตามหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ สิทธินั้นใช้คลอดบุตรได้ แต่การคลอดบุตรต้องคลอดแบบธรรมชาติเท่านั้น ถ้าคลอดแบบผ่าต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มเติม รวมถึงมีการดูแลสุขภาพหลังจากที่คลอด ส่วนตัวเด็กจะไม่มีสิทธิเฉพาะเจาะจงให้ จะเข้าไปสู่โครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด (CSG) **ส่วนแรงงานในระบบ** คือ แรงงานในระบบประกันสังคมจะได้รับสิทธิประโยชน์บางอย่างที่ได้รับสิทธิเพิ่มเติม เพราะมีการสมทบเงินเพิ่มเติมคือ ค่าฝากครรภ์ ถึงแม้ว่าจะไม่ได้มากมายแต่ก็พอจะเป็นค่ารถเดินทางไปฝากครรภ์ได้ ส่วนค่าคลอดบุตรจะได้เยอะกว่าแรงงานนอกระบบ ณ ตอนนี้อยู่ประมาณ 20,000 บาท สามารถลาคลอดได้ 3 เดือน และในช่วงเวลาที่ลาคลอดจะได้รับเงินชดเชยในช่วงลาคลอดได้ 50% ของเงินเดือนที่ได้รับที่ไม่เกิน 15,000 บาท ส่วนตัวเด็กจะได้รับเงินสงเคราะห์บุตรเดือนละ 800 บาท ตั้งแต่แรกเกิดจนถึง 6 ปี

”

การประชุมเชิงปฏิบัติการงานสัมมนาวิชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ
ครั้งที่ 16 ประจำปี 2567
วันพุธที่ 4 กันยายน 2567
ณ โรงแรมที่เค. พาเลซ แอนด์ คอนเวนชั่น กรุงเทพมหานคร

4) การแบ่งกลุ่มการอภิปรายห้องย่อย

การประชุมเชิงปฏิบัติการงานสัมมนาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 16 ประจำปี 2567 ได้มีการแบ่งกลุ่มการอภิปรายห้องย่อย จำนวน 5 ห้องย่อย ภายใต้ 5 ประเด็นหลัก ได้แก่ 1) การพัฒนาทักษะทางด้านสังคม 2) การปรับตัวให้เข้ากับยุค Digital disruption 3) การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับประเด็นความแตกต่างแต่ไม่แตกแยก 4) การสร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยสำหรับเด็กและเยาวชน และ 5) การรู้จักสิทธิและหน้าที่ และสวัสดิการที่เกี่ยวข้อง เพื่อร่วมกันแลกเปลี่ยนสถานการณ์ด้านเด็กและเยาวชนและร่วมกันระดมความคิดในการกำหนดข้อมติสัมมนาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 16 ประจำปี 2567

5) การประเมินความพึงพอใจ

กรมกิจการเด็กและเยาวชนได้ดำเนินการประเมินความพึงพอใจต่อการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการงานสัมมนาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 16 ประจำปี 2567 (ระดับภาค) โดยให้ผู้เข้าร่วมการประชุมตอบแบบสอบถามและแสดงความคิดเห็นในรูปแบบออนไลน์ (Google forms) เมื่อวันที่ 4 กันยายน 2567 ณ โรงแรมทีเค. พาเลซ แอนด์ คอนเวนชัน ผลการสำรวจ พบว่า ความพึงพอใจในภาพรวมของการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการงานสัมมนาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 16 ประจำปี 2567 อยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุดและพึงพอใจมาก ในระดับเท่ากัน (ร้อยละ 50)

ส่วนที่ 3

มติสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 16 ประจำปี 2567

จากการประชุมเชิงปฏิบัติการงานสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 16 ประจำปี 2567 เมื่อวันที่ 4 กันยายน 2567 ณ โรงแรมทีเค. พาเลซ แอนด์ คอนเวนชัน เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร ที่ประชุมได้เห็นชอบและรับรองมติสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 16 ประจำปี 2567 ภายใต้งาน 5 ประเด็นหลัก จำนวน 9 ข้อ ดังนี้

มติข้อที่ 1 ให้กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงแรงงาน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานศึกษาธิการจังหวัด สำนักงานศึกษาธิการภาค บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด ร่วมกันดำเนินการ ปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนที่ทันสมัยพร้อมรับมือกับความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของโลกศตวรรษที่ 21 กำหนดมาตรการ ลดเวลาเรียนเพิ่มเวลากิจกรรมในการเรียนรู้และพัฒนาทักษะชีวิตที่เหมาะสมของเด็กและเยาวชน และจัดกิจกรรมเสริมสร้างพัฒนาการเด็กด้านร่างกายสติปัญญา อารมณ์และสังคม ให้เหมาะสมกับช่วงวัย และส่งเสริมการค้นหาตัวตนของเด็กจนสามารถต่อยอดเป็นความถนัดที่สอดคล้องกับความสนใจหรือจำเป็นในการเรียนรู้ของเด็กแต่ละบุคคล รวมถึงให้มีการยืดหยุ่นในการรับเด็กเข้าศึกษา และสามารถต่อยอดพัฒนาทักษะการประกอบอาชีพแก่เด็กและเยาวชนให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในโลกยุคปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงด้วยการจัดหลักสูตรรายวิชา การฝึกอาชีพ และกิจกรรมการศึกษาดูงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะประกอบอาชีพ

มติข้อที่ 2 ให้กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม สถาบันการศึกษา กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงแรงงาน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการส่งเสริมสุขภาพ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ร่วมกันจัดให้มีพื้นที่สร้างสรรค์สำหรับเด็ก เยาวชน และครอบครัว สำหรับการจัดกิจกรรมที่เน้นการเสริมสร้างทักษะชีวิตและเป็นพื้นที่พักพิงทางจิตใจแก่เด็กและเยาวชน โดยฝึกประสบการณ์เสริมทักษะพิเศษและค้นหาความถนัดอย่างเท่าเทียม และเปิดโอกาสให้เด็กและเยาวชน และผู้แทนสภาเด็กและเยาวชนมีส่วนร่วมในการออกแบบกิจกรรมและสร้างพื้นที่สร้างสรรค์ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

มติข้อที่ 3 ให้รัฐบาลประกาศ เรื่อง การขับเคลื่อนเพื่อการปรับตัวเด็กและเยาวชนให้เข้ากับยุค Digital Disruption เป็นวาระสำคัญ โดยให้หน่วยงานดังต่อไปนี้ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม กระทรวงยุติธรรม กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงมหาดไทย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สำนักงานกองทุนพัฒนาสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์ สถาบันการศึกษา ภาคประชาสังคม ร่วมกันวางแผนและดำเนินการให้เป็นรูปธรรม ตามประเด็นดังต่อไปนี้

3.1 กำหนดแนวทาง มาตรการ ปรับปรุงกฎหมายให้มีความเข้มงวดในการจำกัดการเข้าถึงและควบคุมสื่อสาธารณะที่เป็นภัยและความเสี่ยงต่อเด็กและเยาวชน รวมถึงส่งเสริมการประชาสัมพันธ์การใช้สื่ออย่างสร้างสรรค์และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสื่อเทคโนโลยีให้เหมาะสมกับเด็กและเยาวชน

3.2 สร้างความร่วมมือในการฝึกอบรม ให้ความรู้และบูรณาการการทำงานร่วมกับภาคีเครือข่ายในการสร้างความตระหนักเกี่ยวกับการรู้เท่าทันภัยออนไลน์ และการรู้เท่าทันการตลาดออนไลน์ สำหรับเด็ก เยาวชน ครอบครัว และบุคคลแวดล้อมเด็ก ดำเนินโครงการหรือกิจกรรมป้องกันเชิงรุก และเปิดพื้นที่สร้างสรรค์ในการฝึกปฏิบัติจริง ผ่านกลไกครอบครัว ชุมชน สถาบันการศึกษารวมถึงสภาเด็กและเยาวชนในทุกกระดับ

3.3 พัฒนาหลักสูตรเกี่ยวกับการรู้เท่าทันสื่อสำหรับเด็กและเยาวชน หรือจัดให้มีชั่วโมงกิจกรรมที่สร้างเสริมประสบการณ์รู้เท่าทันสื่อ ตลอดจนการกำหนดแนวทางในการขับเคลื่อนการประยุกต์ใช้ทักษะทางดิจิทัล เพื่อสร้างประโยชน์อย่างสร้างสรรค์และการดำรงชีพสำหรับเด็กและเยาวชน

มติข้อที่ 4 ให้กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ เพิ่มนักวิชาชีพและอาสาสมัครที่เชี่ยวชาญให้เพียงพอ เช่น นักสังคมสงเคราะห์ นักพัฒนาครอบครัว นักสร้างสุขครอบครัว ในชุมชน และกลไกครุแดร์ (D.A.R.E.) มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านสุขภาพกายและจิตใจของเด็กและเยาวชน

มติข้อที่ 5 ให้กระทรวงยุติธรรม กระทรวงมหาดไทย กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ให้ความสำคัญกับนโยบายคุ้มครองเด็กในชุมชน ในสถานศึกษา เพื่อเพิ่มพื้นที่ปลอดภัยสำหรับเด็กและเยาวชนที่ส่งผลต่อร่างกายและจิตใจ

มติข้อที่ 6 ให้กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม กระทรวงแรงงาน กระทรวงยุติธรรม ภาคประชาสังคม ภาคเอกชน และภาคธุรกิจ ร่วมกันกำหนดแนวทางและส่งเสริมกิจกรรมการสร้างทักษะและเครื่องมือในการดูแลเด็ก การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเด็กและเยาวชนกับคนในครอบครัว บุคลากรทางการศึกษา รวมถึงความสัมพันธ์ระหว่างเด็กและเยาวชนด้วยกัน

มติข้อที่ 7 ให้กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม กระทรวงสาธารณสุข สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ภาคประชาสังคม ภาคเอกชน ร่วมกันสร้างค่านิยมหลักในการปกป้อง คุ้มครอง จัดการพื้นที่เสี่ยง และสร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยในชุมชน สถานประกอบการ และสถาบันการศึกษา เพื่อเอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็กและเยาวชน

มติข้อที่ 8 ให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงมหาดไทย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ร่วมกันส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดการเข้าถึงข้อมูลในการเตรียมความพร้อมการสร้างครอบครัว การตัดสินใจมีบุตร และการยุติการตั้งครรภ์ที่ปลอดภัย การตั้งครรภ์ ตามมาตรฐานการตั้งครรภ์คุณภาพและมาตรฐานเด็กสุขภาพดี (Well Baby) พร้อมทั้งการเลี้ยงดูเด็กให้มีคุณภาพตั้งแต่แรกเกิดจนถึง 6 ปี ของทุกกลุ่ม รวมทั้งกลุ่มเปราะบาง เช่น ระบบฝากครรภ์อิเล็กทรอนิกส์ การจัดบริการนอกเวลา การจัดสวัสดิการเงินขวัญถุงสำหรับแม่ตั้งครรภ์ การเพิ่มอัตราเงินอุดหนุนเด็กแรกเกิด และการจัดสวัสดิการสำหรับเด็กที่สูญเสียพ่อแม่หรือพ่อแม่ไม่พร้อมเลี้ยงดู เป็นต้น เพื่อสร้างแรงจูงใจในการส่งเสริมให้มีบุตรอย่างมีคุณภาพ

มติข้อที่ 9 ให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงแรงงาน กระทรวงมหาดไทย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ร่วมกันเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจแก่ผู้ให้บริการ รวมถึงผู้เชี่ยวชาญให้สามารถบูรณาการงานและจัดบริการตามสิทธิ พร้อมทั้งสร้างความเข้าใจและร่วมกันกำหนดแนวทางระหว่างผู้ปกครอง ชุมชน และผู้ที่เกี่ยวข้อง ในการเลี้ยงดูและดูแลเด็กอย่างมีคุณภาพ เช่น ส่งเสริมทักษะการเลี้ยงดู ปกป้อง คุ้มครอง และพัฒนาศักยภาพบุตร

ส่วนที่ 4

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

4.1 unสรุป

สถานการณ์ของประชากรไทยมีแนวโน้มที่ลดลงอย่างต่อเนื่อง อันเนื่องมาจากอัตราการเกิดที่ลดลง และการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของประเทศไทย ดังนั้น การดำเนินชีวิตของเด็กและเยาวชนภายใต้การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและโลกที่ผันผวน ทำให้จำเป็นต้องมีการพัฒนาทักษะ เสริมสร้างความรู้ และสร้างภูมิคุ้มกันให้แก่เด็กและเยาวชน เพื่อให้เด็กและเยาวชนสามารถเติบโตได้อย่างเข้มแข็ง ทั้งทางร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา พร้อมเข้าไปมีส่วนร่วมสำคัญในการพัฒนาประเทศ การพัฒนาเด็กและเยาวชนให้สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องอาศัยการพัฒนาทักษะ ทั้งทางวิชาการ วิชาชีพ สังคม และอารมณ์ เพื่อให้เด็กและเยาวชนสามารถใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่นท่ามกลางความแตกต่างหลากหลายในสังคมโลกและสังคมออนไลน์ได้ ทั้งทักษะความสามารถในการใช้ชีวิตทางสังคม การปรับตัวเข้าสู่ยุคดิจิทัล การเข้าใจและเคารพความแตกต่างที่หลากหลาย การใช้ชีวิตในสังคมอย่างรู้เท่าทันภัยทางสังคม และการตระหนักถึงสิทธิและหน้าที่ของตนเอง ผ่านกระบวนการร่วมกันแลกเปลี่ยนสถานการณ์ องค์ความรู้ ความคิดเห็นของภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้องผ่านเวทีสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติที่จัดขึ้นอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ซึ่งเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาด้านเด็กและเยาวชนอย่างเป็นระบบ นำไปสู่การกำหนดข้อมติ สมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่ได้รับการยอมรับร่วมกันระหว่างภาคีเครือข่ายและผู้ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นต่าง ๆ โดยมีคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (กดยช.) และคณะอนุกรรมการจัดสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ เป็นกลไกสนับสนุนและติดตามการขับเคลื่อนมติสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ดังนั้น สมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ จึงเป็นพื้นที่ของการร่วมกันระบุเป้าหมาย หาแนวทาง และวิธีการทำงานร่วมกันของแต่ละหน่วยงาน และองค์กรที่เกี่ยวข้อง และรับฟังข้อคิดเห็นก่อนผลักดันเป็นข้อเสนอเชิงมาตรการออกสู่สังคมให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปขับเคลื่อนจนเกิดผลเป็นรูปธรรมที่มีเป้าหมายที่สำคัญในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเด็กและเยาวชนให้ได้รับการพัฒนาอย่างมีคุณภาพ

4.2 ข้อเสนอแนะ

4.2.1 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการเสวนาในการประชุมเชิงปฏิบัติการงานสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 16 ประจำปี 2567 (ระดับภาค)

การพัฒนาทักษะทางด้านสังคม : การพัฒนาทักษะชีวิตและทักษะอาชีพแห่งอนาคตสำหรับเด็กและเยาวชน โดย นายศุภชัย ไตรไทยธีระ ประธานมูลนิธิปัญญาภิบาล

การพัฒนาทักษะทางด้านสังคมของเด็กและเยาวชน มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องสร้างระบบนิเวศที่เอื้อต่อการพัฒนาด้วยกระบวนการแบบร่วมมือ รวมพลัง ที่เริ่มต้นจากตัวเด็กและเยาวชนเอง ในระดับปัจเจกบุคคล และสังคมจะต้องให้พื้นที่อย่างเพียงพอเพื่อให้เด็กและเยาวชนได้แสดงศักยภาพออกมา ซึ่งได้สะท้อนเป็นข้อเสนอแนะจำนวน 5 ข้อ ได้แก่

1. การสร้างระบบการทำงานที่เกี่ยวกับการส่งเสริมจิตวิญญาณหรือสิ่งที่อยู่ภายในของเด็ก เพื่อให้เด็กมีจุดยืนในการใช้ชีวิตอย่างยืดหยุ่นให้เป็น
2. การสร้างระบบการศึกษาที่ให้โอกาสกับเด็กได้เรียนรู้อย่างหลากหลายที่จะนำไปสู่การพัฒนาทั้งตัวชีวิตเด็กและพัฒนาสายอาชีพของเด็กในอนาคตในประเด็นที่เด็กมีความสนใจ

3. การสร้างความปลอดภัยแก่เด็ก ทั้งความปลอดภัยในการใช้ชีวิตที่จะไม่ทำให้เด็กตกเป็นเหยื่อของอาชญากรรม ทั้งในโลกความเป็นจริงและโลกออนไลน์ และในขณะเดียวกันเด็กจะต้องไม่เป็นผู้กระทำผิดด้วย โดยภาครัฐจะต้องจัดหรือสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อความปลอดภัยในการใช้ชีวิต และทรัพย์สินของเด็ก และหมายความรวมถึงการปกป้องคุ้มครองเด็ก โดยใช้กลไกตั้งแต่ระดับชุมชนจนถึงระดับนโยบาย

4. การสร้างพื้นที่การเรียนรู้หรือพื้นที่สร้างสรรค์ให้เด็กสามารถเข้าถึงได้ เป็นพื้นที่ที่เป็นมิตรต่อเด็ก และเด็กสามารถสร้างสรรค์สิ่งที่มีความสนใจในการเรียนรู้ร่วมกับสังคมหรือบุคคลที่สนใจในเรื่องเดียวกันได้

5. การสร้างระบบองค์รวมในการพัฒนาเพื่อสร้างประเด็นร่วมและบูรณาการ ร่วมมือรวมพลังในการทำงานบางประเด็นในระดับพื้นที่เพื่อดึงบทบาทการมีส่วนร่วมของเด็ก ซึ่งอาจใช้สภาเด็กและเยาวชนที่ถือเป็นกลไกที่ตีมาก รวมถึงต้องมีการเปิดพื้นที่ให้มากพอและฟังเสียงข้อเสนอจากเด็กให้มากขึ้น

การปรับตัวให้เข้ากับยุค Digital disruption : การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในยุค Digital disruption อย่างสร้างสรรค์ โดย ดร.ศรีดา ตันตะอริพานิช กรรมการผู้จัดการมูลนิธิอินเทอร์เน็ตร่วมพัฒนาไทย

การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในยุค Digital disruption มีทั้งด้านบวกและด้านลบ ในแง่ของระบบการดูแล การส่งเสริม การคุ้มครองที่เกี่ยวกับใช้เทคโนโลยีหรือดิจิทัลยังไม่ทันกับสถานการณ์ปัจจุบัน ทำให้เป็นข้อท้าทายที่สำคัญในการทำให้เด็กใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างไรให้เกิดความปลอดภัยและสร้างสรรค์ จนเกิดประโยชน์สูงสุด ซึ่งได้สะท้อนเป็นข้อเสนอแนะ ได้แก่

1. การสร้างแนวทางในการให้เด็กอยู่ร่วมกันกับเทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างปลอดภัย ทั้งการใช้สื่อออนไลน์และแอปพลิเคชันทางเลือก

2. ส่งเสริมการใช้สื่อดิจิทัลและสื่อที่สร้างสรรค์มากกว่าการติเด็ก โดยใช้ V-sport ที่เป็นกิจกรรมร่วมกันกับครอบครัวและการเล่นดิจิทัล (Digital play) ที่เป็นกิจกรรมการเล่นรูปแบบใหม่ที่เด็กต้องใช้ความตั้งใจและพลังงานในการเล่นโดยมีการโต้ตอบกับสื่อและเนื้อหาในอุปกรณ์ดิจิทัล ซึ่งจะเป็นการใช้เวลาหน้าจอที่มีประโยชน์สำหรับเด็กที่อยู่ภายใต้การดูแลของผู้ปกครองไปพร้อมกัน

3. เสริมสร้างทักษะความเป็นพลเมืองดิจิทัล (Digital Citizenship) เพื่อให้เด็กรู้เท่าทันสื่อดิจิทัล ฉลาดใช้ ฉลาดแชร์ และเพื่อป้องกันภัยออนไลน์ในรูปแบบต่าง ๆ

การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับประเด็นความแตกต่างแต่ไม่แตกแยก : รู้ทันพฤติกรรมเสี่ยงที่ทำลายสุขภาพกายและจิตใจต่อเด็กและเยาวชน โดย นายวินัย นารีผล พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ สถาบันสุขภาพจิตเด็กและวัยรุ่นราชนครินทร์

พฤติกรรมเสี่ยงของเด็กและเยาวชนสำคัญที่ครอบครัว ทางกรมสุขภาพจิตได้ให้ความสำคัญกับภาวะความเสี่ยงที่สูงขึ้นมาเรื่อย ๆ ภายหลังจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 (COVID-19) ทั้งการบูลลี่ ภาวะซึมเศร้า และยาเสพติดในเด็กและเยาวชน จึงสะท้อนเป็นข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในการแก้ปัญหา ได้แก่

1. การสร้างแนวทางและพัฒนาการเลี้ยงดูเด็กให้กับครอบครัว
2. การสร้างระบบโรงเรียนที่ทำให้เด็กเรียนแล้วมีความสุข รวมถึงสามารถใช้ความสามารถของตัวเองในการประกอบอาชีพได้ภายหลังจบการศึกษา
3. การสร้างต้นแบบ (Role Model) ที่ดีในการพัฒนาเด็กและเยาวชนของผู้ใหญ่และสังคม
4. การสร้างทักษะการสื่อสารที่ดีในครอบครัวและโรงเรียนเพื่อลดพฤติกรรมเสี่ยงที่ทำลายสุขภาพกายและจิตใจต่อเด็กและเยาวชน
5. การพัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการดูแลเด็ก ทั้งคุณครูที่จะต้องมีความเข้าใจในด้านพัฒนาการของเด็กและการแก้ไขปัญหาทางพฤติกรรมของเด็กและเยาวชน และบุคลากรทางด้านสาธารณสุขที่จำเป็นจะต้องเข้าใจทักษะในการดูแลพัฒนาการของเด็ก การให้คำปรึกษาในเรื่องเพศ การดูแลภาวะซึมเศร้า
6. การลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจที่ทำให้เด็กสามารถเข้าถึงเทคโนโลยี เข้าถึงการดูแลรักษา การเข้าถึงระบบการเรียนรู้ที่เอื้อต่อเด็ก โดยการเริ่มที่ครอบครัวเป็นหลักด้วยการให้ความรู้ เสริมพลัง และช่วยเหลือครอบครัวในการเลี้ยงดูเด็ก

การสร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยสำหรับเด็กและเยาวชน : บทบาทของสถาบันครอบครัวและสถาบันการศึกษากับการพัฒนาเด็กและเยาวชน โดย รศ.ดร.ไพรัช บวรสมพงษ์ อาจารย์คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ด้วยบริบทของสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป การคาดหวังกับเด็กที่จะต้องมียุทธผลผลิตที่มีคุณภาพในปัจจุบันสภาพแวดล้อมที่ไม่ค่อยเอื้อต่อการพัฒนาเด็กมากนัก ถือว่าเป็นการคาดหวังที่มากเมื่อเทียบกับการลงทุนกับเด็กที่ยังน้อยอยู่ จึงสะท้อนเป็นข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาและพัฒนาเด็กและเยาวชน ได้แก่

1. สร้างมาตรการในการส่งเสริมครอบครัวในการดูแลเด็กและเยาวชน และการให้ความสำคัญต่อการพัฒนาเด็กและเยาวชนอย่างเสมอภาค เท่าเทียม โดยเด็กทุกกลุ่มควรได้รับความสำคัญในการพัฒนา
2. สร้างมาตรการเพื่อลดการคุกคามเด็กในรูปแบบต่าง ๆ และการส่งเสริมการรวมกลุ่มของเด็กและเยาวชนเพื่อการเรียนรู้และการพัฒนา
3. การส่งเสริมความสุขของเด็กภายใต้บรรยากาศที่ดีทั้งภายในครอบครัว โรงเรียน และพื้นที่ทางสังคม
4. สร้างนโยบายที่มุ่งพัฒนาการเรียนรู้ของเด็กอย่างมีคุณภาพและเสริมสร้างความพึงพอใจในการใช้ชีวิต
5. การส่งเสริมสวัสดิการขั้นพื้นฐานอย่างมีคุณภาพและครอบคลุม เหมาะสมกับสภาพการดำรงชีวิตของเด็กและเยาวชน
6. การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทั้งการอ่าน เขียน การคิดเชิงวิเคราะห์ และการใช้เหตุผล

**การรู้จักสิทธิและหน้าที่ และสวัสดิการที่เกี่ยวข้อง : สวัสดิการสำหรับเด็กปฐมวัยและแม่
ตั้งครรภ์** โดย นายแพทย์สันติ ลาภเบญจกุล ผู้อำนวยการโรงพยาบาลท่าวุ้ง จ.ลพบุรี

การพัฒนาคนในเชิงคุณภาพจึงถือเป็นสิ่งที่จำเป็นและให้ความสำคัญโดยเฉพาะการพัฒนาในช่วง 2,500 วันแรกนับแต่ปฏิสนธิที่ถือว่าทำได้ง่ายที่สุด คุ่มค่าที่สุด และเกิดผลกระทบมากมาย แต่ยังมี ความท้าทายเกี่ยวกับสวัสดิการสำหรับเด็กปฐมวัยและแม่ตั้งครรภ์ คือ ปัญหาของเด็กและเยาวชนที่เปราะบาง ซึ่งมีการท้องก่อนวัยอันควร ทำให้มีผลต่อการเลี้ยงดูเด็ก จึงสะท้อนเป็นข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในการ สวัสดิการขั้นพื้นฐาน สร้างระบบและโครงสร้างที่ดีสำหรับเด็กและเยาวชน ได้แก่

1. การสร้างแรงขับเคลื่อนทางสังคมที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ด้วยการลงทุนในเด็ก
2. การเร่งผลักดันนโยบายที่เป็นมิตรต่อครอบครัวให้เข้าถึงระบบบริการสุขภาพและระบบ บริการสังคม
3. การใช้กลไกคณะทำงานจากทุกภาคส่วนเพื่อร่วมกันเรียนรู้ในการเลี้ยงดูและพัฒนาเด็ก

4.2.2 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการเสวนาในการประชุมเชิงปฏิบัติการงานสมัชชาการพัฒนาเด็ก และเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 16 ประจำปี 2567 (ระดับชาติ)

การพัฒนาทักษะทางด้านสังคม : การพัฒนาทักษะชีวิตและทักษะอาชีพแห่งอนาคต สำหรับเด็กและเยาวชน โดย นายศุภชัย ไตรไทยธีระ ประธานมูลนิธิปัญญาภิบาล ได้เสนอเป็น 5S ดังนี้

1. So การทำงานในเรื่องของการส่งเสริมจิตวิญญาณหรือสิ่งที่อยู่ภายในของเด็กให้มีจุดยืน ในการใช้ชีวิตอย่างยืดหยุ่นให้เป็น
2. Study ระบบการศึกษา ที่ให้โอกาสกับเด็กได้เรียนรู้อย่างหลากหลายที่จะนำไปสู่การพัฒนา ทั้งตัวชีวิตเด็กและพัฒนาสายอาชีพของเด็กในอนาคตในประเด็นที่สนใจ
3. Security ความปลอดภัย ทั้งความปลอดภัยในการใช้ชีวิตที่จะไม่ทำให้เด็กตกเป็นเหยื่อของ อาชญากรรมทั้งในโลกความเป็นจริงหรือโลกออนไลน์
4. Space พื้นที่การเรียนรู้หรือพื้นที่สร้างสรรค์ให้เด็กเข้าถึงในทุกช่วงวัย เป็นพื้นที่ที่เป็นมิตร สามารถให้เด็กไปสร้างสรรค์สิ่งที่เด็กมีความสนใจในการเรียนรู้ในบางเรื่องกับสังคมที่สนใจในเรื่องเดียวกัน
5. System การเปลี่ยนแปลงเชิงระบบ ในเรื่องของการสร้างประเด็นร่วมและบูรณาการงาน ร่วมมือ ร่วมพลังในการทำงาน

การปรับตัวให้เข้ากับยุค Digital disruption : การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในยุค Digital disruption อย่างสร้างสรรค์ โดย ดร.ศรีดา ตันตะอริพานิช กรรมการผู้จัดการมูลนิธิอินเทอร์เน็ต ร่วมพัฒนาไทย ได้เสนอในเรื่องความจริงจังและความจริงจังของรัฐบาลในฐานะผู้กำหนดนโยบายให้มีการ ทำงานอย่างยั่งยืน เพราะเห็นว่าข้อเสนอต่าง ๆ เป็นสิ่งที่ดีที่ผ่านการวิจัยและการพัฒนามาอย่างดีแล้ว

การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับประเด็นความแตกต่างแต่ไม่แตกแยก : รู้ทันพฤติกรรมเสี่ยง
ที่ทำให้ลายสุขภาพกายและจิตใจต่อเด็กและเยาวชน โดยนายยุทธพงษ์ ขวัญขึ้น นักวิชาการสาธารณสุข
เชี่ยวชาญ กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ ได้เสนอว่า การที่เราคาดหวังว่าเด็กและเยาวชนจะต้องอยู่ท่ามกลาง
ภัยคุกคามหรือความเสี่ยงต่าง ๆ ได้อย่างดี ไม่ให้มีผลเสียต่อด้านสุขภาพหรือผลเสียทางด้านสังคม สิ่งที่เราต้อง
ทำให้เด็กเรียนรู้หรือฝึกทักษะได้ ต้องมีชุดการเรียนรู้ให้กับหน่วยงานที่ดูแลเด็กให้นำไปใช้ฝึกทักษะให้กับเด็ก
หรือแนวทางการทำให้นักเรียนดูแลนักเรียนกันเองได้ในการดูแลสุขภาพ

การสร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยสำหรับเด็กและเยาวชน : บทบาทของสถาบัน
ครอบครัวและสถาบันการศึกษากับการพัฒนาเด็กและเยาวชน โดย ศ.ดร.สมพงษ์ จิตระดับ กรรมการ
ผู้ทรงคุณวุฒิใน กคช. ได้เสนอว่า ต้องการทำให้สวัสดิการเป็นสิทธิแบบมีเงื่อนไข โดยกระทรวง พม. ต้องรับ
รูปแบบและชุดความคิดใหม่ มีการฝึกอบรมเพิ่มเติม มีการตรวจสุขภาพจิตคนทำงานด้านเด็กและเยาวชน
มีพื้นที่ในการพักผ่อนเพื่อป้องกันการซึมซับและเจ็บป่วยจากเคส รวมถึงคนทำงานต้องไม่ติดกรอบ ลดระเบียบ
และขั้นตอน สร้างความใกล้ชิดกันระหว่างหน่วยงานมากขึ้น และสุดท้ายอยากให้กลุ่มผู้หญิงมีความเข้าใจ
ในความเท่าเทียมกันกับผู้ชายในทุกประเด็น

การรู้จักสิทธิและหน้าที่ และสวัสดิการที่เกี่ยวข้อง : สวัสดิการสำหรับเด็กปฐมวัยและแม่
ตั้งครรภ์ โดยนางจิราภรณ์ แผลงประพันธ์ นักวิจัยอาวุโส สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (TDRI)
ได้เสนอว่าการช่วยเหลือทางสังคมต้องให้ตั้งแต่เริ่มต้น คือ ให้ตั้งแต่แม่ตั้งครรภ์เพื่อให้เด็กเติบโตอย่างมี
คุณภาพ รวมถึงชุมชนควรมีบทบาทมากขึ้นในการร่วมกันพัฒนาเด็ก

4.2.3 ข้อเสนอแนะต่อการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการฯ ทั้งในระดับภาคและระดับชาติในครั้งต่อไป

- 1) เสนอให้มีการพิจารณาจัดการประชุมเชิงปฏิบัติการงานสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชน
แห่งชาติ ครั้งที่ 16 ประจำปี 2567 (ระดับภาค) ในรูปแบบ Onsite และ/หรือพิจารณาแบ่งพื้นที่
ตามเขตรับผิดชอบของสำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ (สสว.) 1 – 11
- 2) เสนอให้กรมกิจการเด็กและเยาวชน ในฐานะผู้รับผิดชอบการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการฯ
จัดส่งไฟล์เอกสารต่าง ๆ ให้แก่ผู้เข้าร่วมการประชุมเชิงปฏิบัติการฯ เพื่อเป็นแนวทางการดำเนินงาน
และวางแผนการทำงานในระยะต่อไป รวมถึงต้องการให้จัดส่งไฟล์การนำเสนอ (Presentation) ของวิทยากร
ในช่วงการเสวนา และแจ้งเวียนสรุปมติสมัชชาฯ ให้ผู้เข้าร่วมทราบด้วย
- 3) สถานที่จัดการประชุมเชิงปฏิบัติการงานสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ
ครั้งที่ 16 ประจำปี 2567 (ระดับชาติ) สำหรับการแบ่งกลุ่มการอภิปรายห้องย่อย ควรอยู่อาคารเดียวกัน
หรือบริเวณที่ใกล้เคียงกัน เพื่อลดความสับสนของผู้เข้าร่วมการประชุมฯ
- 4) ควรมีการประชาสัมพันธ์และเชิญชวนเด็กและเยาวชนที่เป็นเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง
นอกเหนือจากสภาเด็กและเยาวชน เข้าร่วมงานสมัชชาฯ มากขึ้น เพื่อจะได้ข้อมูลที่หลากหลายแง่มุมจากกลุ่ม
เด็กและเยาวชน

ส่วนที่ 5

ภาคผนวก

คำกล่าวรับรองระเบียบวาระสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 16 ประจำปี 2567

ในนามของกรมกิจการเด็กและเยาวชน ขอต้อนรับทุกท่าน เข้าสู่การประชุมเชิงปฏิบัติการ งานสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 16 ประจำปี 2567 ในวันนี้ และขออนุญาตนำเรียน ถึงกำหนดการ เพื่อขอรับรองระเบียบวาระ การประชุม สมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 16 ประจำปี 2567 ดังต่อไปนี้

ระเบียบวาระที่ 1 พิธีเปิดการประชุม เชิงปฏิบัติการ สมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 16 ประจำปี 2567 และการกล่าวปาฐกถาพิเศษ หัวข้อ “การเพิ่มคุณภาพและผลิตภาพของเด็กและเยาวชน : เด็กน้อย แต่เปี่ยมด้วยคุณภาพ” โดย ท่านรองประธาน คณะที่ปรึกษาติดตามและเร่งรัดการขับเคลื่อนนโยบาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (ศาสตราจารย์ ดร.กนก วงษ์ตระหง่าน)

ระเบียบวาระที่ 2 การเสวนาเรื่อง “การเพิ่มคุณภาพและผลิตภาพ ของเด็กและเยาวชน : เด็กน้อย แต่เปี่ยมด้วยคุณภาพ” โดยผู้ทรงคุณวุฒิ และวิทยากร ดังนี้

1. นายศุภชัย ไตรไทยธีระ ประธานมูลนิธิ ปัญญาใกล้
2. ดร.ศรีดา ตันทะอติพานิช กรรมการผู้จัดการมูลนิธิอินเทอร์เน็ตร่วมพัฒนาไทย
3. นายยุทธพงษ์ ขวัญชื่น นักวิชาการ สาธารณสุขเชี่ยวชาญ กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ กระทรวงสาธารณสุข
4. ศาสตราจารย์ ดร.สมพงษ์ จิตระดับ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการส่งเสริม การพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ
5. คุณจิราภรณ์ แผลงประพันธ์ นักวิจัยอาวุโส สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (TDRI)

ระเบียบวาระที่ 3 การแบ่งกลุ่มอภิปราย หอญ่อย ภายใต้อัน 5 ประเด็นหลัก ได้แก่

ประเด็นที่ 1 การพัฒนาทักษะทางด้านสังคม : ประเด็นย่อย การพัฒนาทักษะชีวิต และทักษะอาชีพ แห่งอนาคต สำหรับเด็กและเยาวชน

ประเด็นที่ 2 การปรับตัวให้เข้ากับยุค Digital disruption : ประเด็นย่อย การใช้เทคโนโลยี และนวัตกรรม ในยุค Digital disruption อย่างสร้างสรรค์

ประเด็นที่ 3 การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับ ประเด็นความแตกต่างแต่ไม่แตกแยก : ประเด็นย่อย การดูแลสุขภาพกาย และจิตใจของเด็กและเยาวชน

ประเด็นที่ 4 การสร้างสภาพแวดล้อม ที่ปลอดภัยสำหรับเด็กและเยาวชน : ประเด็นย่อย บทบาท ของสถาบันการศึกษา และสถาบันครอบครัวกับการพัฒนา เด็กและเยาวชน

ประเด็นที่ 5 การรู้จักสิทธิและหน้าที่ และสวัสดิการที่เกี่ยวข้อง : ประเด็นย่อย สวัสดิการ สำหรับเด็กปฐมวัย และแม่ตั้งครรภ์

ระเบียบวาระที่ 4 การนำเสนอผลการอภิปราย หอญ่อย ทั้ง 5 ประเด็นหลัก โดย ผู้แทนที่เข้าร่วม การอภิปรายแต่ละหอญ่อย

ระเบียบวาระที่ 5 การอภิปราย (ร่าง) มติ การลงมติ และรับรองมติสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชน แห่งชาติ ครั้งที่ 16 ประจำปี 2567 โดย ผู้แทน คณะอนุกรรมการจัดสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชน แห่งชาติ

ระเบียบวาระที่ 6 การนำเสนอข้อมติสมัชชาฯ โดย ผู้แทนสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย

ระเบียบวาระที่ 7 การรับมอบข้อมติสมัชชาฯ การกล่าวแสดงความเห็นต่อข้อมติสมัชชาฯ และพิธีปิด การประชุมเชิงปฏิบัติการ งานสมัชชาการพัฒนาเด็ก และเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 16 ประจำปี 2567

ระเบียบวาระที่ 8 เรื่องอื่น ๆ (ถ้ามี)

ในโอกาสนี้ จึงขอเสนอที่ประชุมให้การรับรอง ระเบียบวาระการประชุมเชิงปฏิบัติการงานสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 16 ประจำปี 2567 ทั้ง 8 ระเบียบวาระ ตามที่เสนอข้างต้น

เรียนที่ประชุม เพื่อโปรดรับรองระเบียบวาระ การประชุม

คำกล่าวรายงานในพิธีเปิดการประชุมเชิงปฏิบัติการงานสมัชชา การพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 16 ประจำปี 2567

ในนามของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ขอขอบพระคุณท่านรองประธานคณะที่ปรึกษาติดตามและเร่งรัดการขับเคลื่อนนโยบายรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (ท่านศาสตราจารย์ ดร.กนก วงษ์ตระหง่าน) เป็นอย่างสูง ที่กรุณาให้เกียรติมาเป็นประธาน ในพิธีเปิดการประชุมเชิงปฏิบัติการงานสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 16 ประจำปี 2567 ในวันนี้

การประชุมเชิงปฏิบัติการงานสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ จัดขึ้นอย่างต่อเนื่องโดยเริ่มตั้งแต่ปี 2553 และในปีปัจจุบัน จัดขึ้นเป็นครั้งที่ 16 เพื่อให้ผู้ทำงานด้านเด็กและเยาวชน ผู้นำเด็กและเยาวชน และเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง ได้ร่วมกันวิเคราะห์สถานการณ์ ทบทวนกลไก และกระบวนการทำงาน พัฒนาองค์ความรู้ ทักษะ และทัศนคติในการพัฒนาเด็กและเยาวชน นำไปสู่การจัดทำข้อเสนอเชิงมาตรการด้านการพัฒนาเด็กและเยาวชน โดยทุกภาคส่วนเป็นกำลังสำคัญในการร่วมกัน กำหนดข้อเสนอหรือแนวทางต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีคุณภาพ

สำหรับในปี 2567 นี้ การประชุมเชิงปฏิบัติการงานสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 16 จัดขึ้น ในหัวข้อ “การเพิ่มคุณภาพ และผลิตภาพ ของเด็กและเยาวชน : เด็กน้อย แต่เปี่ยมด้วยคุณภาพ”

นอกจากนี้ คณะอนุกรรมการจัดสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ได้เห็นชอบรูปแบบการจัดสมัชชาฯ ในระดับภาคผ่านระบบออนไลน์และ

สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ (สสว.) 4 แห่งในแต่ละภาค ได้จัดประชุมร่วมกับเครือข่าย เพื่อพิจารณาข้อเสนอและมาตรการรายภาค ก่อนนำเสนอต่อที่ประชุมสมัชชาฯ ระดับชาติ ในวันนี้

สำหรับกลุ่มเป้าหมายที่เข้าร่วมงานในวันนี้ ประกอบด้วย ผู้แทนหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม ภาคการศึกษาและวิชาการ เครือข่ายผู้ทำงานด้านเด็กและเยาวชน ผู้แทนสภาเด็กและเยาวชน คณะอนุกรรมการจัดสมัชชาฯ วิทยากร ผู้ทรงคุณวุฒิ และเจ้าหน้าที่จากกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ รวมทั้งสิ้นประมาณ 150 คน

การประชุมเชิงปฏิบัติการงานสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 16 ประจำปี 2567 ประกอบด้วย

- พิธีเปิดงาน และการปาฐกถาพิเศษ หัวข้อ “การเพิ่มคุณภาพและผลิตภาพของเด็กและเยาวชน : เด็กน้อย แต่เปี่ยมด้วยคุณภาพ”

- การเสวนาในหัวข้อ “การเพิ่มคุณภาพ และผลิตภาพของเด็กและเยาวชน : เด็กน้อย แต่เปี่ยมด้วยคุณภาพ” ภายใต้อำนวยการ 5 ประเด็นหลัก

- การแบ่งกลุ่มอภิปรายห้อยยอย การนำเสนอผลการอภิปราย

- การเปิดเวทีแสดงความเห็น ต่อ (ร่าง) ข้อมติสมัชชาฯ

- การรับรองมติสมัชชาฯ การมอบข้อมติสมัชชาฯ และพิธีปิดงาน

ทั้งนี้ เมื่อได้ข้อมติสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 16 ประจำปี 2567 คณะอนุกรรมการจัดสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ จะนำเสนอข้อมติสมัชชาฯ ที่ได้ต่อคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (กดยช.) เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไป ขับเคลื่อนสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมต่อไป

บัดนี้ ได้เวลาอันสมควรแล้ว ดิฉันขอเรียนเชิญท่านรองประธานคณะที่ปรึกษาติดตามและเร่งรัดการขับเคลื่อนนโยบาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กรุณาให้เกียรติกล่าวเปิดการประชุมเชิงปฏิบัติการงานสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 16 ประจำปี 2567 และกล่าวปาฐกถาพิเศษ หัวข้อ “การเพิ่มคุณภาพและผลิตภาพของเด็กและเยาวชน : เด็กน้อย แต่เปี่ยมด้วยคุณภาพ” เป็นลำดับต่อไป ขอเรียนเชิญค่ะ

คำกล่าวรายงานในพิธีปิดการประชุมเชิงปฏิบัติการงานสมัชชา การพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 16 ประจำปี 2567

เรียน ท่านรองอธิบดีกรมกิจการเด็กและเยาวชน
(นางศิริลักษณ์ มีมาก)

ในนามของกรมกิจการเด็กและเยาวชน
ขอขอบพระคุณท่านรองอธิบดีกรมกิจการเด็กและ
เยาวชนเป็นอย่างสูง ที่กรุณาให้เกียรติมาเป็นประธาน
ในพิธีปิดการประชุมเชิงปฏิบัติการงานสมัชชาการพัฒนา
เด็กและเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 16 ประจำปี 2567
ในวันนี้

การประชุมเชิงปฏิบัติการงานสมัชชาการพัฒนา
เด็กและเยาวชนแห่งชาติ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้
ผู้ทำงานด้านเด็กและเยาวชน ผู้นำเด็กและเยาวชน
และเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง ได้ร่วมกันวิเคราะห์สถานการณ์
ด้านเด็กและเยาวชน ทบทวนกลไกและกระบวนการ
ทำงาน และพัฒนาองค์ความรู้ ทักษะ และทัศนคติ
ในการพัฒนาเด็กและเยาวชนของประเทศ นำไปสู่การ
จัดทำข้อมติสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ
ที่เป็นข้อเสนอหรือแนวทางต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมและ
พัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีคุณภาพ

ในปี 2567 นี้ เป็นการจัดขึ้นต่อเนื่องเป็น
ปีที่ 16 กรมกิจการเด็กและเยาวชน โดยคณะกรรมการ
จัดสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ได้จัดการ
ประชุมเชิงปฏิบัติการงานสมัชชาการพัฒนาเด็กและ
เยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 16 ประจำปี 2567 ขึ้น ในหัวข้อ
“การเพิ่มคุณภาพและผลิตภาพของเด็กและเยาวชน :
เด็กน้อย แต่เปี่ยมด้วยคุณภาพ”

จากการประชุมเชิงปฏิบัติการงานสมัชชาการพัฒนา
เด็กและเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 16 ประจำปี 2567
ได้มีการเรียนเชิญผู้ทรงคุณวุฒิ วิทยากร มาร่วมการเสวนา

เพื่อเพิ่มความรู้ความเข้าใจในประเด็นหลัก ทั้ง 5 ประเด็น
รวมถึงมีการอภิปรายห้องย่อยเพื่อระดมความคิดเห็น
แลกเปลี่ยนสภาพปัญหาและกลไกการทำงานด้านเด็ก
และเยาวชน จากผู้แทนหน่วยงานภาคีเครือข่าย
ที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน เพื่อร่วมกันจัดทำข้อมติสมัชชา
การพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 16
ประจำปี 2567 ซึ่งมีผู้เข้าร่วมการประชุมฯ ประกอบด้วย
ผู้แทนหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม
ภาคการศึกษาและวิชาการ เครือข่ายผู้ทำงานด้านเด็ก
และเยาวชน ผู้แทนสภาเด็กและเยาวชน คณะอนุกรรมการ
จัดสมัชชาฯ และเจ้าหน้าที่จากกระทรวงการพัฒนาสังคม
และความมั่นคงของมนุษย์ รวมทั้งสิ้น 192 คน

บัดนี้ กระผมขออนุญาตเชิญตัวแทนที่ได้รับ
การคัดเลือกจากผู้เข้าร่วมงานสมัชชาฯ คือ นายชินท์ณภัทร
โต๊ะเสี้ยน รองประธานสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย
อ่านข้อมติสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ
ครั้งที่ 16 ประจำปี 2567 จำนวน 9 ข้อ ต่อท่านรองอธิบดี
กรมกิจการเด็กและเยาวชน และหลังจากนั้น ขอเรียนเชิญ
ท่านรองอธิบดีกรมกิจการเด็กและเยาวชน กรุณาให้เกียรติ
เป็นผู้รับข้อเสนอ และกล่าวแสดงความเห็นต่อร่างข้อมติ
สมัชชาฯ เป็นลำดับถัดไป ขอเรียนเชิญครับ

คำกล่าวรายงานข้อมติสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 16 ประจำปี 2567

เรียน ท่านรองอธิบดีกรมกิจการเด็กและเยาวชน (นางศิริลักษณ์ มีมาก)

กระผม นายชินทนต์ภัทร โต้ะเสน รองประธานสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย เป็นตัวแทนของผู้เข้าร่วมการประชุมเชิงปฏิบัติการงานสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 16 ประจำปี 2567

จากการประชุมฯ ในวันนี้ ที่ประชุมได้เห็นชอบและรับรองมติสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 16 ประจำปี 2567 ภายใต้ 5 ประเด็นหลัก มีจำนวน 9 ข้อ มีรายละเอียด ดังนี้

มติข้อที่ 1 ให้กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงแรงงาน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานศึกษาธิการจังหวัด สำนักงานศึกษาธิการภาค บ้านพักเด็ก และครอบครัวจังหวัด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด ร่วมกันดำเนินการ ปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนที่ทันสมัยพร้อมรับมือกับความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของโลกศตวรรษ ที่ 21 กำหนดมาตรการลดเวลาเรียนเพิ่มเวลากิจกรรมในการเรียนรู้และพัฒนาทักษะชีวิตที่เหมาะสมของเด็กและเยาวชน และจัดกิจกรรมเสริมสร้างพัฒนาการเด็กด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และสังคม ให้เหมาะสมกับช่วงวัย และส่งเสริมการค้นหาตัวตนของเด็กจนสามารถต่อยอดเป็นความถนัดที่สอดคล้องกับความสนใจหรือจำเป็นในการเรียนรู้ของเด็กแต่ละบุคคล รวมถึงให้มีการยืดหยุ่นในการรับเด็กเข้าศึกษา และสามารถต่อยอดพัฒนาทักษะการประกอบอาชีพแก่เด็กและเยาวชนให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในโลกยุคปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงด้วยการจัดหลักสูตรรายวิชา การฝึกอาชีพ และกิจกรรมการศึกษาดูงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะประกอบอาชีพ

มติข้อที่ 2 ให้กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม สถาบันการศึกษา กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงแรงงาน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ร่วมกันจัดให้มีพื้นที่สร้างสรรค์สำหรับเด็ก เยาวชน และครอบครัว สำหรับการจัดกิจกรรมที่เน้นการเสริมสร้างทักษะชีวิตและเป็นพื้นที่พักพิงทางจิตใจแก่เด็กและเยาวชน โดยฝึกประสบการณ์เสริมทักษะพิเศษและค้นหาความถนัดอย่างเท่าเทียม และเปิดโอกาสให้เด็กและเยาวชน และผู้แทนสภาเด็กและเยาวชนมีส่วนร่วมในการออกแบบกิจกรรม และสร้างพื้นที่สร้างสรรค์ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

มติข้อที่ 3 ให้รัฐบาลประกาศ เรื่อง การขับเคลื่อนเพื่อการปรับตัวเด็กและเยาวชนให้เข้ากับยุค Digital Disruption เป็นวาระสำคัญ โดยให้หน่วยงานดังต่อไปนี้ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม กระทรวงยุติธรรม กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงมหาดไทย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สำนักงานกองทุนพัฒนาสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์ สถาบันการศึกษา ภาคประชาสังคม ร่วมกันวางแผนและดำเนินการให้เป็นรูปธรรม ตามประเด็นดังต่อไปนี้

3.1 กำหนดแนวทาง มาตรการ ปรับปรุงกฎหมายให้มีความเข้มงวดในการจำกัดการเข้าถึงและควบคุมสื่อสาธารณะที่เป็นภัยและความเสี่ยงต่อเด็กและเยาวชน รวมถึงส่งเสริมการประชาสัมพันธ์การใช้สื่ออย่างสร้างสรรค์และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสื่อเทคโนโลยีให้เหมาะสมกับเด็กและเยาวชน

3.2 สร้างความร่วมมือในการฝึกอบรม ให้ความรู้และบูรณาการการทำงานร่วมกับภาคีเครือข่ายในการสร้างความตระหนักเกี่ยวกับการรู้เท่าทันภัยออนไลน์ และการรู้เท่าทันการตลาดออนไลน์ สำหรับเด็ก เยาวชน ครอบครัว และบุคคลแวดล้อมเด็ก ดำเนินโครงการหรือกิจกรรมการป้องกันเชิงรุก และเปิดพื้นที่สร้างสรรค์ในการฝึกปฏิบัติจริงผ่านกลไกครอบครัว ชุมชน สถาบันการศึกษา รวมถึงสภาเด็กและเยาวชนในทุกระดับ

3.3 พัฒนาหลักสูตรเกี่ยวกับการรู้เท่าทันสื่อสำหรับเด็กและเยาวชน หรือจัดให้มีชั่วโมงกิจกรรมที่สร้างเสริมประสบการณ์รู้เท่าทันสื่อ ตลอดจนการกำหนดแนวทางในการขับเคลื่อนการประยุกต์ใช้ทักษะทางดิจิทัล เพื่อสร้างประโยชน์อย่างสร้างสรรค์และการดำรงชีพสำหรับเด็กและเยาวชน

มติข้อที่ 4 ให้กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ เพิ่มนักวิชาชีพ และอาสาสมัครที่เชี่ยวชาญให้เพียงพอ เช่น นักสังคมสงเคราะห์ นักพัฒนาครอบครัว นักสร้างสุขครอบครัวในชุมชน และกลไกครุแดร์ (D.A.R.E.) มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านสุขภาพกายและจิตใจของเด็กและเยาวชน

มติข้อที่ 5 ให้กระทรวงยุติธรรม กระทรวงมหาดไทย กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ให้ความสำคัญกับนโยบายคุ้มครองเด็กในชุมชน ในสถานศึกษา เพื่อเพิ่มพื้นที่ปลอดภัยสำหรับเด็กและเยาวชนที่ส่งผลต่อร่างกายและจิตใจ

มติข้อที่ 6 ให้กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม กระทรวงแรงงาน กระทรวงยุติธรรม ภาคประชาสังคม ภาคเอกชน และภาคธุรกิจ ร่วมกันกำหนดแนวทางและส่งเสริมกิจกรรมการสร้างทักษะและเครื่องมือในการดูแลเด็ก การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเด็กและเยาวชนกับคนในครอบครัว บุคลากรทางการศึกษา รวมถึงความสัมพันธ์ระหว่างเด็กและเยาวชนด้วยกัน

มติข้อที่ 7 ให้กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม กระทรวงสาธารณสุข สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ภาคประชาสังคม ภาคเอกชน ร่วมกันสร้างค่านิยมหลักในการปกป้อง คุ้มครอง จัดการพื้นที่เสี่ยง และสร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยในชุมชน สถานประกอบการ และสถาบันการศึกษา เพื่อเอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็กและเยาวชน

มติข้อที่ 8 ให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงมหาดไทย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ร่วมกันส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดการเข้าถึงข้อมูลในการเตรียมความพร้อมการสร้างครอบครัว การตัดสินใจมีบุตร และการยุติการตั้งครรภ์ที่ปลอดภัย การตั้งครรภ์ ตามมาตรฐานการตั้งครรภ์ คุณภาพและมาตรฐานเด็กสุขภาพดี (Well Baby) พร้อมทั้งการเลี้ยงดูเด็กให้มีคุณภาพตั้งแต่แรกเกิดจนถึง 6 ปี ของทุกกลุ่ม รวมทั้งกลุ่มเปราะบาง เช่น ระบบฝากครรภ์อิเล็กทรอนิกส์ การจัดบริการนอกเวลา การจัดสวัสดิการเงินช่วยเหลือสำหรับแม่ตั้งครรภ์ การเพิ่มอัตราเงินอุดหนุนเด็กแรกเกิด และการจัดสวัสดิการสำหรับเด็กที่สูญเสียพ่อแม่หรือพ่อแม่ไม่พร้อมเลี้ยงดู เป็นต้น เพื่อสร้างแรงจูงใจในการส่งเสริมให้มีบุตรอย่างมีคุณภาพ

มติข้อที่ 9 ให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงแรงงาน กระทรวงมหาดไทย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ร่วมกันเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจแก่ผู้ให้บริการ รวมถึงผู้เชี่ยวชาญให้สามารถบูรณาการทำงานและจัดบริการตามสิทธิ พร้อมทั้งสร้างความเข้าใจและร่วมกันกำหนดแนวทางระหว่างผู้ปกครอง ชุมชน และผู้ที่เกี่ยวข้อง ในการเลี้ยงดูและดูแลเด็กอย่างมีคุณภาพ เช่น ส่งเสริมทักษะการเลี้ยงดู ปกป้อง คุ้มครอง และพัฒนาศักยภาพบุตร

สุดท้ายนี้ กระผมขอเป็นตัวแทนผู้เข้าร่วมการประชุมฯ ในวันนี้ มอบข้อมติสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 16 ประจำปี 2567 ต่อท่านอธิบดีกรมกิจการเด็กและเยาวชน และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าข้อมติสมัชชาฯ ที่ได้ในปีนี้จะเป็นแนวทางที่ดีสำหรับการขับเคลื่อน ช่วยเหลือ ป้องกัน และแก้ไขปัญหาให้กับเด็กและเยาวชนอย่างถูกต้อง และเหมาะสมจากหน่วยงานภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้องต่อไป ขอขอบคุณครับ

คำกล่าวปิดการประชุมเชิงปฏิบัติการงานสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 16 ประจำปี 2567

เรียน ท่านผู้บริหารกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
อนุกรรมการจัดสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติทุกท่าน
ท่านผู้แทนหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม
และผู้เข้าร่วมประชุมทุกท่าน

เนื่องจากท่านปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ติดภารกิจที่สำคัญ จึงมอบหมายให้ดิฉัน
เป็นประธานในพิธีปิดการประชุมเชิงปฏิบัติการงานสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 16 ประจำปี 2567
และรับมอบข้อมติสมัชชาฯ ในวันนี้

การประชุมเชิงปฏิบัติการงานสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 16 ประจำปี 2567
ซึ่งกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยกรมกิจการเด็กและเยาวชน และคณะอนุกรรมการจัดสมัชชา
การพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ได้ร่วมกันจัดการประชุมเชิงปฏิบัติการงานสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ
ครั้งที่ 16 ประจำปี 2567 เพื่อให้เป็นเวทีให้ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาเด็กและเยาวชน ได้ร่วมกันวิเคราะห์
สถานการณ์ด้านเด็กและเยาวชน ทบทวนกลไก และกระบวนการทำงาน และพัฒนาองค์ความรู้ ทักษะ และทัศนคติ ในการ
พัฒนาเด็กและเยาวชนของประเทศ จนนำมาสู่การจัดทำข้อมติสมัชชา การพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ที่ถือเป็นกลไก
สำคัญ ในการหาแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหา เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนไทยให้มีคุณภาพ

จากการรับฟังข้อมติสมัชชาฯ และการรายงานผลการจัดประชุมฯ ทำให้ทราบได้ว่า ข้อมติสมัชชาฯ ครั้งที่ 16
ประจำปี 2567 นี้ เป็นประเด็นที่มีความท้าทายและมีความสำคัญต่อการพัฒนาศักยภาพเด็กและเยาวชนเป็นอย่างมาก
จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องจะสามารถร่วมกันขับเคลื่อนประเด็นตามข้อมติสมัชชาฯ ให้เกิดผล
อย่างเป็นรูปธรรมต่อไปได้ในอนาคต

ในโอกาสนี้ ขอขอบคุณผู้บริหาร คณะอนุกรรมการจัดสมัชชาฯ
ที่ได้ร่วมกันขับเคลื่อนและร่วมจัดการประชุมฯ นี้ จนสำเร็จ
ลุล่วงไปได้ด้วยดี ขอขอบคุณท่านผู้ทรงคุณวุฒิ ท่านวิทยากร
ที่ได้เสียสละเวลามาร่วมการเสวนา ถ่ายทอดประสบการณ์
ความรู้ รวมถึง ขอขอบคุณผู้เข้าร่วมฯ จากทุกภาคส่วนที่ได้
ให้ความสำคัญ และเข้ามามีส่วนร่วมในการระดมความคิดเห็น
ในการจัดทำข้อมติสมัชชา การพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ
ครั้งที่ 16 ประจำปี 2567 นี้ เพื่อเป็นแนวทางขับเคลื่อน
การพัฒนาเด็กและเยาวชนไทยให้มีคุณภาพ

ท้ายที่สุดนี้ ขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัย และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ท่านเคารพนับถือ จงดลบันดาล ให้ผู้เข้าร่วม
การประชุมฯทุกท่าน ประสบแต่ความสุข ความเจริญ สมหวังดังปรารถนาทุกประการ

บัดนี้ ได้เวลาอันสมควรแล้ว ดิฉันขอปิดการประชุมเชิงปฏิบัติการงานสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ
ครั้งที่ 16 ประจำปี 2567 และขอให้ทุกท่านเดินทางกลับโดยสวัสดิภาพ ขอขอบคุณและสวัสดีค่ะ

ประมวลภาพกิจกรรม

กำหนดการ

การประชุมเชิงปฏิบัติการงานสัมมนาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 16 ประจำปี 2567 (ระดับภาค)
ภายใต้หัวข้อ “การเพิ่มคุณภาพและผลิตภาพของเด็กและเยาวชน : เด็กน้อย แต่เปี่ยมด้วยคุณภาพ”
วันพุธที่ 24 กรกฎาคม 2567 เวลา 08.00 – 17.00 น.
ผ่านระบบประชุมออนไลน์ (Zoom Cloud Meeting)

เวลา	รายละเอียดกำหนดการ
08.00 – 09.00 น.	เปิดระบบ Zoom Cloud Meeting และลงทะเบียน
09.00 – 09.15 น.	พิธีเปิดงานสัมมนาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 16 ประจำปี 2567 (ระดับภาค) โดย อธิบดีกรมกิจการเด็กและเยาวชน (นางอภิญญา ชมภูมาศ)
09.15 – 12.15 น.	การเสวนาประเด็น “การเพิ่มคุณภาพและผลิตภาพของเด็กและเยาวชน : เด็กน้อย แต่เปี่ยมด้วยคุณภาพ” มี 5 ประเด็นหลัก 1. การพัฒนาทักษะทางด้านสังคม : การพัฒนาทักษะชีวิตและทักษะอาชีพแห่งอนาคต สำหรับเด็กและเยาวชน โดย นายศุภชัย ไตรไทยธีระ ประธานมูลนิธิปัญญาภิบาล 2. การปรับตัวให้เข้ากับยุค Digital disruption : การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในยุค Digital disruption อย่างสร้างสรรค์ โดย ดร. ศรีดา ตันทะอธิพานิช กรรมการผู้จัดการมูลนิธิอินเทอร์เน็ตร่วมพัฒนาไทย 3. การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับประเด็นความแตกต่างแต่ไม่แตกแยก : รู้ทันพฤติกรรมเสี่ยงที่ทำลายสุขภาพกายและจิตใจต่อเด็กและเยาวชน โดย นายวินัย นารีผล พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ สถาบันสุขภาพจิตเด็กและวัยรุ่นราชนครินทร์ 4. การสร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยสำหรับเด็กและเยาวชน : บทบาทของสถาบันครอบครัวและสถาบันการศึกษากับการพัฒนาเด็กและเยาวชน โดย รองศาสตราจารย์ ดร. ไพรัช บวรสมพงษ์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 5. การรู้จักสิทธิและหน้าที่ และสวัสดิการที่เกี่ยวข้อง : สวัสดิการสำหรับเด็กปฐมวัยและแม่ตั้งครรภ์ โดย นายแพทย์สันติ ลามเบญจกุล ผู้อำนวยการโรงพยาบาลท่าวุ้ง จังหวัดลพบุรี
12.15 – 13.00 น.	พักรับประทานอาหารกลางวัน
13.00 – 16.00 น.	การอภิปรายห้องย่อย ห้องที่ 1 ภาคเหนือ โดย คุณลลิตภัทร์ วริศปัญจพัทธ์ ห้องที่ 2 ภาคกลางและภาคตะวันออก โดย คุณนราวดี อินทวงษ์ ห้องที่ 3 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดย ดร.พัชชา เจิงกลิ่นจันทร์ ห้องที่ 4 ภาคใต้ โดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ฐานิดาภัทร์ แสงทอง
16.00 – 17.00 น.	การนำเสนอ “ข้อเสนอเชิงมาตรการสำหรับการพิจารณาจัดทำร่างข้อมติสัมมนา ระดับภาค” โดย อาจารย์อนรรฆ พิทักษ์ธานิน และตัวแทนภาคละ 1 คน

กำหนดการ

การประชุมเชิงปฏิบัติการงานสัมมนาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 16 ประจำปี 2567 (ระดับชาติ)
ภายใต้หัวข้อ “การเพิ่มคุณภาพและผลิตภาพของเด็กและเยาวชน : เด็กน้อย แต่เปี่ยมด้วยคุณภาพ”

วันพุธที่ 4 กันยายน 2567 เวลา 08.00 – 16.30 น.

ณ ห้องประชุมพีโอเนียร์ อาคาร Lobby ชั้น 6 โรงแรม ที.เค. พาเลซ แอนด์ คอนเวนชั่น เซนต์หลุยส์ กรุงเทพมหานคร

เวลา	รายละเอียดกำหนดการ
08.00 - 08.20 น.	ลงทะเบียนและรับเอกสาร
08.20 - 08.30 น.	การรับรองระเบียบวาระสัมมนาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 16 ประจำปี 2567 โดย อธิบดีกรมกิจการเด็กและเยาวชน (นางอภิญญา ชมภูมาศ)
08.30 - 09.15 น.	พิธีเปิดการประชุมเชิงปฏิบัติการงานสัมมนาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 16 ประจำปี 2567 และการปาฐกถาพิเศษ ภายใต้หัวข้อ “การเพิ่มคุณภาพและผลิตภาพของเด็กและเยาวชน : เด็กน้อย แต่เปี่ยมด้วยคุณภาพ” โดย รองประธานคณะที่ปรึกษาติดตามและเร่งรัดการขับเคลื่อนนโยบายรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (ศาสตราจารย์ ดร.กนก วงษ์ตระหง่าน) กล่าวรายงาน โดย อธิบดีกรมกิจการเด็กและเยาวชน (นางอภิญญา ชมภูมาศ)
09.15 - 09.20 น.	รับชมวีดิทัศน์ ความเป็นมาและความสำคัญของการประชุมสัมมนาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 16 ประจำปี 2567
09.20 - 12.00 น.	การเสวนาหัวข้อ “การเพิ่มคุณภาพและผลิตภาพของเด็กและเยาวชน : เด็กน้อย แต่เปี่ยมด้วยคุณภาพ” ภายใต้ 5 ประเด็นหลัก ประเด็นที่ 1 การพัฒนาทักษะทางด้านสังคม : การพัฒนาทักษะชีวิตและทักษะอาชีพแห่งอนาคต สำหรับเด็กและเยาวชน โดย คุณศุภชัย ไตรไทยธีระ ประเด็นที่ 2 การปรับตัวให้เข้ากับยุค Digital disruption : การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในยุค Digital disruption อย่างสร้างสรรค์ โดย ดร.ศรีดา ตันหะอิพานิช ประเด็นที่ 3 การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับประเด็นความแตกต่างแต่ไม่แตกแยก : การดูแลสุขภาพกายและจิตใจของเด็กและเยาวชน โดย คุณยุทธพงษ์ ขวัญขึ้น ประเด็นที่ 4 การสร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยสำหรับเด็กและเยาวชน : บทบาทของสถาบันการศึกษาและสถาบันครอบครัวกับการพัฒนาเด็กและเยาวชน โดย ศาสตราจารย์ ดร.สมพงษ์ จิตระดับ ประเด็นที่ 5 การรู้จักสิทธิและหน้าที่ และสวัสดิการที่เกี่ยวข้อง : สวัสดิการสำหรับเด็กปฐมวัยและแม่ตั้งครรภ์ โดย คุณจิราภรณ์ แผลงประพันธ์
12.00 - 13.00 น.	พักรับประทานอาหารกลางวัน
13.00 - 15.30 น.	การแบ่งกลุ่มอภิปรายห้องย่อย ภายใต้ 5 ประเด็นหลัก (จำนวน 5 ห้องย่อย)
15.30 - 15.55 น.	การนำเสนอผลการอภิปรายห้องย่อย จำนวน 5 ห้องย่อย โดย ตัวแทนผู้เข้าร่วมการอภิปรายแต่ละห้องย่อย
15.55 - 16.15 น.	- การอภิปรายร่างข้อมติสัมมนาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 16 ประจำปี 2567 - การลงมติและรับรองมติสัมมนาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 16 ประจำปี 2567 โดย อนุกรรมการจัดสัมมนาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ
16.15 - 16.25 น.	- การรายงานผลการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการงานสัมมนาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 16 ประจำปี 2567 โดย ผู้อำนวยการกองยุทธศาสตร์และแผนงาน (นายตฤณ ศรีวงศ์) - ตัวแทนอ่านและมอบข้อมติสัมมนาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 16 ประจำปี 2567 ต่อประธานในพิธีปิด โดย รองประธานสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย (นายชินท์ณภัทร ใต้เส้น)
16.25 - 16.30 น.	การกล่าวแสดงความเห็นต่อร่างข้อมติสัมมนาฯ และพิธีปิดการประชุมเชิงปฏิบัติการงานสัมมนาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 16 ประจำปี 2567 โดย รองอธิบดีกรมกิจการเด็กและเยาวชน (นางศิริลักษณ์ มีมาก)

กรมกิจการเด็กและเยาวชน

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์